

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.275/2019/27.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. év január 23. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és 2020. január 30. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt Vádlott 1 és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. július 3. napján kihirdetett 16.B.662/2011/392. számú ítéletét Vádlott 1 I.r., Vádlott 2 II.r. és Vádlott 3 III.r. vádlottak tekintetében megváltoztatja:

A Vádlott 1 I. r. vádlott terhén megállapított cselekményeket

- 1 rendbeli rablás büntettének [1978. évi IV. törvény 321. § (1) bek., (3) bek. c) pont] (11. tényállás)
- 1 rendbeli rablás büntettének [1978. évi IV. törvény 321. § (1) bek.] (9. tényállás)
- társtettesként elkövetett rablás büntettének [1978. évi IV. törvény 321. § (1) bek.] (1. tényállási pont)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 263/A § (1) bek. a) pont, (2) bek. b) pont] (28. tényállás)
- 4 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. a), c) és d) pont, (6) bek. b) pont] (3. tényállás, 8. tényállás, 15. tényállás, 24. tényállás)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. a) és c) pont, (6) bek. b) pont] (19. tényállás)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (6) bek. b) pont] (2. tényállási pont,)
- 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. törvény 316.§ (1) bek., (5) bek. a) pont] (4. tényállás, 6. tényállási pont,13. tényállási pont)
- 2 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. c) és d) pont, (6) bek. b) pont] (7. tényállás, 14. tényállás)
- 9 rendbeli, nyolc esetben társtettesként, egy esetben (12. tényállás) bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. a), c) és d) pont,

(5) bek. b) pont] (12. tényállás, 21. tényállás, 22. tényállás, 23. tényállás, 25. tényállás, 26. tényállás, 27. tényállás, 28. tényállás, 29. tényállás)

- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. a) és c) pont, (5) bek. b) pont] (20. tényállás)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. c) és d) pont, (5) bek. b) pont] (5. tényállás)
- 2 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (5) bek. b) pont] (16. tényállás, 17. tényállás)
- 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (4) bek. a) pontja] (18. tényállás)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettének [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. a), c) és d) pont, (4) bek. b) pontja] (30. tényállás)
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének [1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bek. b) pont, (2) bek. a) és b) pont (3) bek. b) pont] (23. tényállás)
- 1 rendbeli folytatólagosan és társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének [1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bek. b) pontja, (2) bek. a) és b) pontja (4) bek. b) pont] (24. tényállás)
- testi sértés büntette kísérletének [1978. évi IV. tv. 170. § (1) bek., (2) bek.] (11. tényállás)
- 22 rendbeli közokirattal visszaélés vétségének [1978. évi IV. tv. 277. § (1) bek.] (23. tényállás, 24. tényállás, 27. tényállás)

minősíti.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést fegyházbüntetésnek nevezi meg, s abba az általa 2009. október 13. napjától 2009. december 18. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítani rendeli.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Vádlott 2 II.r. vádlott bűnsegédként elkövetett rablás büntetteként [1978. évi IV. törvény 321. § (1) bekezdés] értékelt cselekményét (11. tényállási pont) az 1978. évi IV. törvény 321. § (3) bekezdés c) pontja szerint is, a társtettesként elkövetett lopás büntettét [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bek., és (4) bek. a) pont] (33. tényállás) az 1978. évi IV. törvény 316. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősíti.

A II.r. vádlottat - a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezések egyidejű mellőzése mellett - mellékbüntetésül 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Szabadságvesztését fegyházbüntetésnek nevezi meg.

Megállapítja, hogy abból feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításánál a végrehajtás elrendelése esetére történt utalást mellőzi.

Vádlott 3 III.r. vádlott társtettesként elkövetett lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettként [1978. évi IV. 263/A.§ (1) bekezdés a) pont] értékelt cselekményét (28. tényállási pont), az 1978. évi IV. törvény 263/A.§ (2) bekezdés b) pontja szerint is minősíti.

Szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év fegyházbüntetésre súlyosítja.

A feltételes szabadsága legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Vádlott 1 I.r. vádlott köteles az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a Magánfél1 1.133.200,- (egymillió-százharmincháromezerkétszáz) forintot kártérítés címén megfizetni. A Budapest Főváros VII. Kerületi Önkormányzat polgári jogi igénye ezt meghaladó részének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A Vádlott 1 I.r. és Vádlott 3 III.r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő illeték összegét 17.300,- (tizenhétezer-háromszáz) forintban állapítja meg, melyen felül Vádlott 1 I.r. vádlottat további 17.000,- (tizenhétezer) forint illeték megfizetésére is kötelezi.

Az Cég1. és személy1 magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Személy2 részére kiadni rendelt ékszerekre vonatkozó rendelkezést akként javítja ki, hogy a 9-10. tételeszám alatt kiadni rendelt merev karkötő száma helyesen 2 darab.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. Kerületi Rendőrkapitányság T-688/2006. számú bűnjeljegyzék 6-9. és 46. sorsz. szám alatti ékszerszármazékok lefoglalását megszünteti és Személy2 részére kiadni rendeli, a 20.sz. alatti marószár, a 29.sz. alatti marófej, a 40. szám alatti marógép és a 27. szám alatti imbuszkulcs lefoglalását megszünteti és a Cég2(Cím4) részére kiadni rendeli, míg az 1-2, 10-27, 28-39, 41-45 szám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítésüket rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. Kerületi Rendőrkapitányság T-2015/2005. számú bűnjeljegyzék 1-3 tétel alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. Kerületi Rendőrkapitányság T-360/2005. számú bűnjeljegyzék 4. szám alatti személyigazolvány, 9. szám alatti útlevele, 10. szám alatti 2 db anyakönyvi kivonat, 11. sz. alatti személyi lap, 18. alatti hatósági jelzés lefoglalását megszünteti és a kiállító hatóságnak megküldeni rendeli, a 6., 15., 17., 19-20., és a 22. szám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és Vádlott 2 II. r. vádlottnak kiadni rendeli, míg az 1-3, 5, 7, 12-14, 16, 24 szám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdasági Szervek Műszaki és Gépjármű Osztályánál Bj.65/2005. Számon nyilvántartott Bajkal MC 21-12 sörétes vadászpuska lefoglalását megszünteti és a Pest Megyei Rendőrfőkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának rendeli kiadni.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. Kerületi Rendőrkapitányság T-254/2003. számú bűnjeljegyzéken nyilvántartott zárszerkezet, T-223/2003. számon nyilvántartott törött székláb és zártszelvény, T-224/2003. számon nyilvántartott eszköznyom, T-1/2004. számon nyilvántartott kulcs lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság X. Kerületi Rendőrkapitányságon T-388/2003. számon nyilvántartott zárbetét, valamint a T-833/2004. számon nyilvántartott 1-4 tétel alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és a megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Betörési Alosztályán T-301/2003. számú bűnjeljegyzék 1-5 tétele alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányságon T-74/2005. számon nyilvántartott 9 db papírboríték lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság XX. és XXIII. Kerületi Rendőrkapitányságon TKB-248/2004. számon nyilvántartott hengerzárbetét és 3 db kulcs lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság XIII. Kerületi Rendőrkapitányságon T-236/2005. számon nyilvántartott 1-3. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el. Vádlott 3 III. r. vádlott tényleges tartózkodási helye Márianosztrai Fegyház és Börtön.

Vádlott 8VIII. r. vádlott tényleges tartózkodási helye Budapesti Fegyház és Börtön.

Vádlott 9 IX. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma SA, tényleges tartózkodási helye

A bevezető részben a 2018. október 8-i határnapot, továbbá az ezt követő határnapok tekintetében a 2019. évet, valamint a február 19-i és a május 21-i határnapot is feltünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban kirendelt védői díj címén összesen 236.400,- (kettőszázharminchatezer-négyszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből Vádlott 1 I. r. vádlott 67.800,- (hatvanhétezer-nyolcszáz) forintot köteles megfizetni, a fennmaradó 168.600,- (százhatvannyolcezer-hatszáz) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. július 3. napján kihirdetett 16.B.662/2011/392. számú ítéletével Vádlott 1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 321. § (1) bekezdésében meghatározott rablás bűntettében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 321. § (1) bekezdésében meghatározott társtettesként elkövetett rablás bűntettében; az 1978. évi IV. tv. 263/A § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett löfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűntettében; 3 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a), c) és d)

pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 8 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 8 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a), c) és d) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 6 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében; az 1978. évi IV. tv. 170. § (1) bekezdésében meghatározott testi sértés büntetének kísérletében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében, 22 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 277. § (1) bekezdésében meghatározott közokirattal visszaélés vétségében. Ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Az elsőfokú bíróság Vádlott 1 I. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés c) és d) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetének kísérlete miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[2] Vádlott 2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. tv. 321. § (1) bekezdésében meghatározott bűnsegédként elkövetett rablás büntetében; 3 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a), c) és d) pontjaira figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a), c) és d) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében. Ezért halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, megállapította, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Vádlott 2 II. r. vádlottat további 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette, vele szemben az 1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdésében meghatározott rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[3] Vádlott 3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. tv. 263/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott társtettesként elkövetett löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a), c) és d) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 8 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés

a), c) és d) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében; 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében szabályozott, és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében. Ezért halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, valamint a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Vádlott 3 III. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette, az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette, az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége, valamint 22 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 277. § (1) bekezdésben meghatározott közokirattal visszaélés vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

- [4] Vádlott 4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) bek. (2) bek. b) bc) pont és (4) bek. b) pont], és társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370.§ (1) bek. és (4) bek. a) pont], amiért őt - halmazati büntetésül - 6 hónap, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett, szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [5] Vádlott 5 V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk.365.§ (1) bek. a) pont] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. b) bc) pont, (4) bek. b) pont], ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett, szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és az V.r. vádlottat a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alól előzetesen mentesítette.
- [6] Vádlott 6 VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében [Btk.325.§ (1) bek. a) pont és (2) bek. a) pont] továbbá orgazdaság büntetében [Btk. 379.§ (1) bek. c) pont és (2) bek. a) pont], amiért őt - halmazati büntetésül - 1 év, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett, szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [7] Vádlott 7 VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. tv. 263/A § (1) bekezdés a) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntetében. Ezért 540 napi tétel, napi tételenként 200 Ft, összesen 108 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Vádlott 7 VII. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 244. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

- [8] Vádlott 8VIII. r., Vádlott 9 IX. r. és Vádlott 10 X. r. vádlottat az ellenük az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdésben meghatározott és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette.
- [9] Vádlott 11 XI. vádlottal szemben az ellene az 1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdésében meghatározott bűnsegédként elkövetett rongálás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette.
- [10] Vádlott 12 XII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [1978. évi IV. törvény 316.§ (1) bek., (2) bek. d) pont és (5) bek. b) pont], ezért őt 360 napi tétel 300 forint egy napi tétel összegű, összesen 108.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetés esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.
- [11] Rendelkezett a magánfelek által bejelentett polgári jogi igényekről, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.
- [12] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész Vádlott 1 I. r. vádlott terhére súlyosítás végett, Vádlott 2 II. r. vádlott terhére a részfelmentés miatt, a 33. tényálláshoz kötődően a minősítés módosítása érdekében és súlyosítás végett, Vádlott 3 III. r. vádlott terhére súlyosításért, Vádlott 7 VII. r. vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabásáért, elkövetői minőségének megváltoztatásáért, Vádlott 8VIII. r., Vádlott 9 IX. r., Vádlott 10 X. r. vádlottak terhére, felmentésük miatt, bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [13] Vádlott 1 I. r. vádlott és védője a 8. és 28. pontot érintően a tényállás téves megállapítása miatt fellebbezett, a büntetés mértékét tudomásul vették, jogorvoslattal éltek továbbá az ékszerek Személy2 részére történő kiadása miatt. Vádlott 2 II. r. vádlott formailag enyhítésért fellebbezett, azonban fellebbezése tartalmából kitűnően a 32. és 33. pontban meghatározott cselekményeken túl a bűnösségét a többi terhére rótt bűncselekményben vitatta. Védője tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete Vádlott 4 IV. r., Vádlott 5 V. r., Vádlott 6 VI. r., Vádlott 11 XI. r. és Vádlott 12 XII. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.
- [15] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.556/2018/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést más okból is fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket pedig nem tartotta alaposnak. Arra tekintettel, Vádlott 3 III. r. vádlott távollétében hozott az elsőfokú bíróság ítéletet, és időközben a vádlottat elfogták, jelenleg jogerős büntetését tölti, továbbá a 31. tényállás megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében bizonyítási indítványt terjesztett elő, a fellebbezések tárgyaláson történő elbírálására tett indítványt a Be. 600. § (1) bekezdés a) és b) pontja, valamint a Be 752. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy álláspontja szerint a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (1) - (2) bekezdése alapján teljesszörű, mert a fellebbezés nem kizárólag a büntetés mértékét érinti.
- [16] Az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata kapcsán kifejtette, hogy vádemelésre 2007. június 15-i keltezésű vádirattal került sor a Pesti Központi Kerületi Bíróságon. Közel négy évig a kerületi bíróságon tárgyalás kitűzésére nem került sor, majd a Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség 2011.

március 7-i keltezéssel vádmódosítást nyújtott be. A vádmódosításban a 32. vádpontban megjelölt cselekményt az 1978. évi IV. tv. 259. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen jelentős vagyoni hátrányt előidéző közveszélyokozás büntettének kísérleteként minősítette. Ennek eredményeként a PKKB. 2B.80.040/2007/180. számú végzésével az ügyet a Fővárosi Bírósághoz áttette. A törvényszék 2013. március 19. napján kezdte meg a bizonyítási eljárást, ekkor még tanácsban eljárva. 27 tárgyalást követően ülnöksere miatt a tanács összetételében változás történt, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság 2017. július 11. napján a vád újbóli ismertetését követően az 1998. évi XIX. tv. 287. § (4) bekezdésének alkalmazásával az eljárást megismételte. Ezt követően a 2017. július 13-i jegyzőkönyvben megint az eredeti összetételű tanács van feltüntetve, majd a 2017. október 11-i jegyzőkönyv szerint ismét más ülnökpáros - akik a 2017. július 11-i jegyzőkönyvben is ülnökként szerepeltek - van jelen, azonban újabb ismételés nem történt.

- [17] A 2017. évi XC. tv. hatálybalépését követően a Be. 868. § (3) bekezdésében megfelelően egyesbíróként járt el a korábbi tanács elnöke. 2018. július 17-i határnapon ismertette a korábbi jegyzőkönyveket, a terhelteket tájékoztatta, hogy lehetőségük van lemondani a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ha kézbesítési megbízottal rendelkeznek. Ezzel a lehetőséggel az I. és VII. r. vádlott kivételével a vádlottak éltek. Ezt követően az elsőfokú bíróság Vádlott 3 III. r. vádlottat kötelezte a tárgyaláson való jelenlételre, aki ennek a kötelezésnek nem tett eleget, majd távollétében folytatódott a tárgyalás. Az ügyész álláspontja szerint a hivatkozott ülnökváltozás - ami elírás is lehet - miatt eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság azzal, hogy nem ismétel, tekintettel azonban arra, hogy e mulasztásnak az ítéletre lényeges kihatása nem volt, ez csak relatív eljárási szabálysértésként értékelhető. Egyebekben a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A tanúk kihallgatását és az egyes vádpontokhoz tartozó okiratok ismertetését, bizonyítékok tárgyalás anyagává tételét igyekezett az egyes vádpontoknak, az azokhoz kötődő vádlottaknak megfelelően csoportosítani oly módon, hogy az érdekelték legyenek feltétlenül jelen. Az, hogy VII. r. vádlott saját kihallgatását követően többször idézés nélkül, hallgatóságként megjelent, nem kifogásolható. A terheltek védekezésének - különösen Vádlott 1 I. r. és Vádlott 2 II. r. vádlott - védekezésének példátlanul nagy teret engedett. A bizonyítás kiterjedt a korábbi ítéletek beszerzésére, a nyomozó hatóság elfogultságának vizsgálatára is. A törvényszék minden releváns tanút megidézett, újabb szakértőket vont be a tényállások, minősítések tisztázása érdekében.
- [18] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen mérlegelt, álláspontja szerint azonban az ítéleti tényállása azonban minimális mértékben mind a személyi részt, mind a történeti részt érintően részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában írt okból.
- [19] A személyi részben az I., II., III., VIII. és IX. r. vádlott vonatkozásában a korábbi elítélések adatainak kiegészítését tartotta szükségesnek. A tényállások vonatkozásában részben elírások (5. tényállási pont esetében a helyszín), részben megalapozatlansági hibák kiküszöbölése érdekében szükségesnek tartotta a tényállás kiegészítését (31. tényállási pont). A 31. tényállás vonatkozásában bizonyítási indítványként a nyomozati iratok I/3/A kötet 1497. oldalán található feljelentés, az I/2/B kötet 1037. oldalán lévő lefoglalásról szóló határozat, az I/10. kötet 5895. oldalon lévő jelentés 6. bekezdése, valamint 5891. oldalán található 7. bekezdés első része, a 8. bekezdés első mondata ismertetését indítványozta. Indokoltnak tartotta a lefolytatandó bizonyítás eredményeként a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően a 31. pont tényállását a vádirati tényállásnak megfelelően megállapítani. A tényállás módosítására vonatkozóan az érveit a következők szerint terjesztette elő:

- [20] Az ATM megfúrásában szerepet játszott egy eltulajdonított szerszám, mely Tanul tanútól került elő, s melyet Személy3 - aki ekkor a szabadlábon lévő Vádlott 2 II. r. terhelt barátnője volt - helyezett el nála. E szerszám alkalmas volt az ATM megfúrására, a fizikus szakértő pedig megállapította, hogy a törött marószárakon, a marógépen, az ép marószárakon, a kesztyűk rázadékában, a flakonon, a V formájú munkafelülettel rendelkező eszközön, valamint a sporttáskában talált fémmaradványok származhatnak a fémmintával reprezentált tárgyból, morfológiájuk hasonló a fémminta morfológiájához. Ezen túlmenően a nyomszakértő megállapította, hogy a lefoglalt elektromos mágneses talpas marógép alkalmas eszköz a helyszínen talált, törött marószár befogadására. 2005. április 11-én hajnalban történt nagy mennyiségű sebfertőtlenítő szer vásárlása. 2005. április 9. napján 20 óra 38 perc és 2005. április 11-én 0 óra 26 perc között II. és VIII. r. vádlott az elkövetés helyszíne közelében tartózkodott a telefonos cellapozíciók szerint. Személy3 részéről történt pénzbefizetés. Tény továbbá, hogy a bűncselekmények megtörténtek, s az, hogy más személyek neve elkövetőként nem merült fel - még ha a telefonos bejelentésekben voltak is ellentmondásos közlések - ugyanakkor az ügyészi perbeszédben és fellebbezésben hivatkozott indokokat is figyelembe véve helyes ténybeli következtetéssel a vádbeli tényállás megállapítható. Az elsőfokú ítélet ezeken túlmenően megalapozott.
- [21] A bíróság indoklási kötelezettségének tömören, a legszükségesebb körben, a legvitatottabb kérdésekre koncentráltan eleget tett, ugyanakkor azon tényállásokat, melyek beismerten alapultak - bár a bizonyítást e körben is lefolytatta - nem indokolta. Fellebbezés ugyanakkor e tényállásokat nem támadja.
- [22] A vádlottak bűnösségére levont következtetés I-II-III-VII. r. vádlottak esetében okszerű, míg II. r. vádlott részfelmentésére, és a VIII-IX-X. r. vádlottak felmentésére a 31. tényállás kapcsán tévesen került sor.
- [23] Az elkövetéskor hatályos rendelkezések alkalmazása törvényes, a minősítések zömében helyesek. Vádlott 2 esetében a 33. tényállási ponthoz kötődően az üzletszerűség megállapítása érdekében bejelentett fellebbezést a fellebbezésben írtakon túl azzal is indokolta, hogy nála a bűncselekmény sorozatot mindösszesen az szakította meg, hogy 2004. június 7-től előzetes letartóztatásba került, majd 2004. október 19-től más ügyben töltött jogerős büntetést, melyből a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet adatközlése szerint 2005. március 24-én szabadult. Szabadulását követően nem sokkal azonban újabb elkövetésre került sor, így a bűnöző életmód folytatása megállapítható.
- [24] Ugyancsak fenntartotta Vádlott 7 VII. r. vádlott elkövetői minőségével kapcsolatos, ügyészi fellebbezésben írt okfejtést, valamint Vádlott 1 I. r., Vádlott 2 II. r., Vádlott 3 III. r. és Vádlott 7 VII. r. vádlottak esetében azt, hogy velük szemben súlyosabb büntetés kiszabása indokolt. Az időmúlásban I. és II. rendű vádlottnak is szerepe volt, hiszen a nyomozó hatóság eljárásával kapcsolatos érveiket többször is előadták, védekezésük elég sajátos, az aktuális érdekeiket figyelembe vevő volt. Megjegyezte azt is, hogy Vádlott 1 I. rendű vádlott esetében a kényszerintézkedés tartamát - mely a büntetésbe beszámításra került - nem megfelelően tüntette fel az elsőfokú ítélet.
- [25] A járulékos kérdéseket illetően észrevételezte, hogy a törvényszék ítélete a bűnjeljegyzéket illetően értéketétet figyelembe véve elírást tartalmaz a merev karkötőket illetően, mivel azok darabszáma

nem nyolc, hanem kettő. Ezen kívül az iratokban több bűnjeljegyzék is elfekszik, s a többi bűnjelről nem rendelkezett a bíróság. Az ügyészi perbeszéd utalt rá, hogy nem igazán lehet megállapítani, hogy az ékszereken kívül mely tételeket vételezett be a bíróság. E körben a Be. 609. (4) bekezdésének alkalmazását tartotta alkalmazandónak.

- [26] Jelezte továbbá, hogy nem csak azon személyek terjesztettek elő polgári igényt, akik esetében az ítélet rendelkezést tartalmaz. Az elhúzó eljárásban, még annak kezdeti szakában az 5. vádpontához kapcsolódóan a VII. Kerületi Önkormányzatnak is volt polgári igénye (PKKB 2.B.80.040/2007. számú irat 46-os sorszám), az iratokban elfekszik Személy4 polgármester aláírásával egy 2007. július 28-i keltezésű meghatalmazás, miszerint személy5t meghatalmazták, hogy ezzel kapcsolatosan eljárjon. Tanúként Személy6 került kihallgatásra. A bíróság nem intézkedett az ítélet önkormányzat részére történő megküldése iránt. A törvényszék a kárt megállapította, azt az I. r. vádlott elfogadta. Indokolt e körben az ítéletet kiegészíteni.
- [27] A bűnügyi költség kapcsán utalt arra, hogy Vádlott 7 VII. r. vádlott részére a pesti Központi Kerületi Bíróság 2007. október 10-i keltezésű 2.B.80.040/2007/33-I. Számú végzésével személyes költségmentességet engedélyezett, ennek jogszabályi hivatkozása az indokolásban nem szerepel. Észrevételezte továbbá, hogy az ítélet bevezető részében a tárgyalási napokat hiányosan tüntette fel az elsőfokú bíróság.
- [28] Ezen indokok alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 16.B.662/2011/392. számú ítéletének tényállását és indoklását az ügyészi átirat figyelembevételével egészítse ki, pontosítsa, illetőleg a 31. tényállás esetében változtassa meg. Ezt követően a Be. 606. (1) bekezdésének alkalmazásával Vádlott 2 II. r., Vádlott 8VIII. r., Vádlott 9 IX. r. és Vádlott 10 X. r. vádlott bűnösségét mondja ki az 1978. évi IV. tv. 316. (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontjára - valamint II. r. vádlott esetében c) pontját is megjelölve - a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás bűntettében - II-VIII-IX. r. vádlottat, mint társtettet, X. r. vádlottat, mint bűnsegédet. Vádlott 2 II. r. terhelt esetében a 33. tényálláshoz kapcsolódóan jelölje meg a jogszabályi felhívásnál az 1978. évi IV. tv. 316. (2) bekezdés c) pontját. I-II-III. és VII. r. vádlottak esetében az ügyészi fellebbezés indoklásának megfelelően a büntetéseket súlyosítsa, I. r. terhelt esetében az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezést pontosítsa, a polgári jogi igény felől teljeskörűen rendelkezzen, a lefoglalt tárgyakkal kapcsolatban utasítsa az elsőfokú bíróságot egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására, a bevezető rész hiányosságát pótolja, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.
- [29] Vádlott 1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában kifejtette, hogy az ítélet 8. és 28. pontjában megállapított tényállást vitatja. Álláspontja szerint a tényállás 8. pontjában hiányosan került megállapításra az, hogy a cselekményhez kapcsolódóan milyen ékszerek kerültek lefoglalásra Személy7től. A cselekmény elkövetési ideje az ítélet szerint 2003. július 15-16-a, a lefoglalás időpontja 2005. augusztus 8. napja. Semmilyen összefüggést nem lehet találni az eltulajdonított ékszerek és a lefoglalással érintett ékszerek között. Vádlott 1 2005. március 7. napján elköltözött Személy7től, ekkor minden értéktárgyat magával vitte. A nyomozó hatóság semmiféle olyan tárgyat nem talált, amely bármely, Vádlott 1 I. r. vádlott által elkövetett bűncselekményhez lenne köthető. Az ékszerek mindegyike tömegcikk volt, a felsorolt tárgyak közül egy pedig másik sértett igénylistáján is szerepelt. Ebben a körben Személy13 vallomása lehetett volna az egyedül értékelhető, amely arról szólt, hogy Vádlott 7 a tőle lefoglalt tárgyakat 2002. december 11. napján eljegyzési ajándékként kapta.

[30] A tényállás 28. pontjában a tényállás Vádlott 7 vonatkozásában elnagyoltan és helytelenül került megállapításra. A tényállásban álláspontja szerint csak azt lehetett volna ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy Vádlott 7 2005. február 28. napján lefényképezett néhány fegyvernek látszó tárgyat. Arra semmiféle adat nem merült fel, hogy Vádlott 7 2005. február 8. napja és február 28. napja között tudott volna arról, hogy a lakásban milyen tárgyakat tárol Vádlott 1 I. r. vádlott. Ezen kívül az is megállapítható, hogy ezek a fényképek nem kerültek felhasználásra. Arra sem merült fel adat, hogy Vádlott 7 tudhatta-e, hogy a fegyvernek látszó tárgyak valójában éles löfegyverek. Erre tekintettel bűnösségét nem lehetett volna megállapítani a löfegyverrel kapcsolatos bűncselekményben, csak valamilyen más, annál jóval enyhébben minősülő bűnpártolás cselekményben. Ennek megfelelően indítványozta Vádlott 7 bűnösségének enyhébben minősülő cselekményben való megállapítását, és ennek megfelelően a rá kiszabott büntetés enyhítését.

[31] Az ügyészi indítvánnyal kapcsolatosan kifejtette, hogy Vádlott 1 I. r. vádlott feltáró beismerő vallomása alapján lehetett a vádiratban foglalt ügyek legnagyobb részében eredményes nyomozást lefolytatni. Az ügyekben a vádlott vallomásán felül semmiféle egyéb támpontja nem volt a nyomozó hatóságoknak az elkövetők kilétét illetően. Ennek a jelentős enyhítő körülménynek az ítéletben mindenképpen meg kell jelennie. A bírói gyakorlatban is szokatlan időmúlással került sor az elsőfokú ítélet meghozatalára. Mindegyik cselekmény vonatkozásában a legalább kétszeres elévülési idő is elmúlt. Fontos körülménynek tartotta azt is, hogy az elkövetők között a belső arányosságra vonatkozó követelmény sérülne, ha Vádlott 1 I. r. vádlott büntetését súlyosítaná a másodfokú bíróság. Ezért indítványozta, hogy a büntetést I. r. vádlott esetében a Fővárosi Ítéltábla ne súlyosítsa.

[32] Vádlott 2 II. r. vádlott védője - aki az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette - az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatosan az alábbi észrevételeket tette:

Az elsőfokú bíróság a 31. tényállásban leírt bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban a bizonyítékok teljes körű számbavételével, azok alapos mérlegelésével, álláspontját kellő mértékben alátámasztottan hozta meg döntését. Mivel nem álltak rendelkezésre bizonyítékok a vádban szereplő személyek bűnösségének megállapítására, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá kellő mértékben azt, hogy az adott bűncselekményt ténylegesen a vádban szerepeltetett személyek követték el, így velük szemben bizonyítékhiányos felmentést alkalmazott az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú ítélet indokolásában a bíróság kifejtette, hogy daktiloszkópiai összehasonlításra alkalmas ujj- vagy tenyérnyom nem volt található a Tanultól lefoglalt sporttáskában lévő VD40 feliratú flakonon, amely a marógép mellett volt a táskában. Az ismeretlen telefonos bejelentőtől vagy bejelentőktől származó információk hitelessége nem volt kétség nélkül elfogadható, több esetben ellentmondóak voltak, illetve ezen bejelentésekben több olyan adat is szerepelt, amely részleges eltérést mutatott a valósághoz képest, így a bejelentésekben foglaltak nem voltak alkalmasak a vádlottak bűnösségének kétséget kizáró bizonyítására. A beszerzett szakvélemények sem voltak kategorikusak, és ugyan a cselekmények bejelentésekben foglaltak szerinti megtörténtét nem zárták ki, összességében a vádlottak elítéléséhez elegendő hitelességgel önmagukban a névtelen bejelentések nem rendelkeztek. Személy3 és édesanyja bankszámla forgalmára vonatkozó bejelentések sem igazolták kétséget kizáró módon, egyértelműen azt, hogy ezekre a számlákra a bűncselekményből származó pénzeket fizettek be.

- [33] A 33. pontban leírt cselekmény minősítésével kapcsolatosan kifejtette, hogy az elsőfokon eljáró bíróság az 1978. évi IV. tv. 316. § (2) bekezdés c) pontjában megjelölt üzletszerű elkövetést, mint minősítő körülményt helyesen nem állapította meg, tekintettel arra, hogy ezen minősítő körülmény alkalmazhatóságához a hat hónapon belüli elkövetést a 32., 33. pontokban írt bűncselekmények miatti felelősségre vonás alapozhatta volna meg, amelyekben a II. r. vádlott felelősségét a bíróság nem állapította meg. Az elsőfokú bíróság érvelése megfelel a BH2013. 1. számú jogesetében foglaltaknak, mely szerint az üzletszerűség megállapításának alapfeltétele, hogy az elkövető által megvalósított bűncselekmények között hat hónapnál hosszabb időtartam ne teljen el. Mindezekre tekintettel a II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [34] Vádlott 2 II. r. vádlott formailag enyhítésért jelentett be fellebbezést, azonban írásban benyújtott fellebbezésében emellett az egyes tényállások kapcsán vitatta bűnösségének megállapítását is. Továbbra is fenntartotta védekezését, miszerint a 32., 33. tényálláson túl a többi bűncselekmény elkövetését nem ismerte el. Arra hivatkozott, hogy a terhére szülő bizonyítékok az eljárás során cáfolatot nyertek, mindegyikről bebizonyosodott, hogy hamisak, koholtak voltak, vádalku érdekében jöttek létre, az I. r. vádlott rábírásából születtek, mindezt azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Kiemelte, hogy a Cím3i rablást nem követte el, a nyomozati anyagból eltűnt a térfigyelő kamera felvétele, ami bizonyítaná, hogy nem volt a helyszínen, a megfigyelést végző rendőrök vallomását pedig álláspontja szerint nem tényyszerűen kezelte a bíróság.
- [35] Vádlott 3 III. r. vádlott védője az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság védencével szemben méltányos döntést hozott, megfelelően vette számba az enyhítő körülményeket, a kiszabott büntetés arányban áll a III. r. vádlott személyében rejlő táradalomra veszélyességével, valamint az általa elkövetett cselekmények tárgyi súlyával is. További enyhítésre is mód lett volna álláspontja szerint, ha a III. r. vádlott nem lett volna többszörös visszaeső. Vádlott 3 III. r. vádlott őszinte, feltáró, önmagára is terhelő vallomása nagymértékben segítette mind a nyomozó hatóságot, mind az eljáró bíróságok tényfeltáró nyomozati, illetve ítélező munkáját. Miután a Fővárosi Törvényszék ítélete a jogszabályokban és a jogpolitikai célokban meghatározottaknak megfelel, így indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla azt hagyja helyben, illetve a vádlott személyére tekintettel a kiszabott büntetést enyhítse.
- [36] Vádlott 10 (korábban Személy3) X. r. vádlott védője beadványában az ügyészi fellebbezésre észrevételében előadta, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Vádlott 10 X. r. vádlottat az ellene emelt vád alól teljes körben felmentette. Az ítéletet a vádlott és a védő tudomásul vette, az ügyész jelentett be fellebbezést a X. r. vádlott bűnösségének megállapítása érdekében. A jogorvoslati nyilatkozatra tekintettel a X. r. vádlott vonatkozásában teljes körű felülbírálatnak van helye. Álláspontja szerint az ügyészi fellebbezés ebben a körben lényegében a 31. sz. tényállás ítélettől eltérő megállapítását indítványozza azzal, hogy az ítéleti tényállás tényből tényre történt téves következtetés miatt megalapozatlan. A megalapozatlanság kiküszöbölésére a nyomozati iratok között található olyan okirati bizonyítékok ismertetését kéri az ügyészség, melyek felolvasására az elsőfokú tárgyalás során már sor került és az elsőbíróság ezen okirati bizonyítékokat az ítélezése során figyelembe vette. A fellebbviteli főügyészség fellebbezése részletesebb indokolást nem tartalmaz, csupán utalást arra, hogy Vádlott 10 X. r. vádlott részéről pénzbefizetés történt, valamint arra, hogy más elkövetők személye nem merült fel elkövetőként. Ez utóbbival kapcsolatban megjegyezte, hogy a nyomozás ismeretlen tettesek ellen indult. A nyomozóhatóság figyelmét különböző bejelentések irányították a 31. vádpontban érintett vádlottakra, mely bejelentéseket ezt

követően már célirányosan, a bejelentések nyomán feltételezett elkövetőkkel szemben fogatosított nyomozási cselekményekkel kívántak megerősíteni. Ebből következően más lehetőséget nem is vizsgált a nyomozó hatóság. Az a körülmény, hogy más elkövetők neve nem merült fel, alapulhat azon is, hogy a felderítés sikertelen, a tettes/ek személye ismeretlen maradt. Mindez nem bizonyítja, de - a bíróság által értékelt bizonyítékok tükrében - nem is támasztja alá azt a tényt, hogy a cselekményt a vádlottak követték el, különösen nem azt, hogy abban Vádott 10 X. r. vádlott is részt vett volna.

- [37] Kiemelte a védő azt is - mint ahogyan a perbeszédében is utalt rá - hogy ebben az időszakban X. r. vádlottat - feltehetően Vádott 2 vádlottal való szoros érzelmi kapcsolata és annak megszakítása miatt - súlyos támadások és alaptalan feljelentések érték. Az ismeretlen bejelentő/k több bűncselekménnyel is megkísérelték összefüggésbe hozni, azonban egyetlen egy esetben sem talált a hatóság olyan okot, mely akár az alapos gyanú szintjét is elérte volna. Ugyanakkor volt olyan bejelentés, melyet konkrétan és bizonyítottan cáfolni lehetett (kábitószert birtoklás), illetőleg a támadás során (sósavval leöntés) felbukkant az egyik jelen ügyben tanúként szereplő személy. Mindez inkább azt erősíti meg, hogy a 31. vádpontban foglalt cselekményben való részvételét állító ismeretlen személy újabb - minden tényt és valóságot nélkülöző - kísérlete volt X. r. vádlott gyanúba keverése, mely szervesen illeszkedik a lejárató, feljelentgető, ártó sorozatba.
- [38] Álláspontja szerint a Fővárosi Főügyészség fellebbezésében a 31. vádpont kapcsán maga is elismeri, hogy kizárólag közvetett bizonyítékokat tudott felsorakoztatni, melyekkel szemben elvárt, hogy azok olyan zárt láncolatot alkossanak, melyekből kizárólag és csakis az a következtetés vonható le, melyet a vádirati tényállás tartalmaz. Az elsőfokú bíróság rendkívül alaposan vizsgálta és értékelte ezeket a bizonyítékokat. Kellő indokát adta annak, hogy miért nem állapítható meg a rendelkezésre álló bizonyítékokból sem külön-külön, sem azok összességében, hogy egy és csakis egy ténybeli megállapításra lehet belőlük következtetni.
- [39] Aggályosnak tartotta továbbá a nem beazonosítható - egyébként rendkívül ügybuzgó - bejelentő előadásairól készült rendőri jelentések tartalmának bizonyítékként való értékelését. Kifejtette, hogy teljes mértékben egyetért az elsőfokú bíróságban felmerült kételyekkel annak kapcsán, hogy a névtelen bejelentő minden törvényes következmény terhe nélkül tehetett tényállításokat. Nem vállalta fel sem a hamis vád, sem a hamis tanúzás jogkövetkezményeit. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a bejelentés nem szerepel bizonyítási eszközként a büntetőeljárás törvényben. Az csupán a bűnüldöző hatóságoknak nyújtott segítség, amely olyan információt tartalmazhat - még akkor is, ha erről okirati bizonyítékként felhasználható jelentés készült - mely alapján a nyomozóhatóság a bizonyítékokat felkutathatja, beszerezheti. A szolgáltatott információ ugyanakkor lehet téves vagy megtévesztő is. Ezt sem sikerült tisztázni a vádhatóságnak, mivel továbbra sem ismert a bejelentő szándéka, esetleges mögöttes érdeke, indítókai. Az is vélelmezhető, hogy a bejelentő vagy azok egyike maga is részese volt a bűncselekmény elkövetésének. Ilyenkor - önmaga szerepének és kilétének eltitkolása okán - különös gondot kell fordítani a hitelesség kérdésére. Ezt kellően kifejtette az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában. Az már nem is került különösebben vizsgálatra, hogy vajon a bejelentő honnan tudta, hogy kihez kell fordulnia és miért különböző, de az ügygel foglalkozó hatósági személyeknek telefonált. A fellebbező ügyészség azt is elismerte, hogy ezek a bejelentések sokszor egymásnak ellentmondók vagy következtetlenek voltak. A vádhatóság azért vélte hitelesnek ezeket az információkat, mert több ponton is találtak az ellenőrzésük során azonosságokat. Így az elkövetés eszköze, Tanul szerepe, gyógyszerértári forgalom stb. Mindez azonban csupán annak igazolására szolgálhat, hogy a telefonáló tudott a bűncselekmény elkövetésének részleteiről, akár oly mértékben is, hogy maga is jelen volt, másrészt voltak

személyes ismeretei a vádlottakkal kapcsolatban. Ez utóbbinál még az sem egyértelmű, hogy azok közvetlen vagy valakitől beszerzett információk voltak-e. Ráadásul az elkövetés körülményeiről való pontos tudomás önmagában nem igazolja, hogy abban azok vettek részt, akiket a bejelentő állít. Megkérdőjelezhető a lefoglalt fűrógép elkövetési eszközként való azonossága is. Nem került sor a szakértő nyilatkoztatására arról, hogy a hasonlóság, morfológiai jellemzők, anyagösszetétel mennyire alkalmas az egyedi azonosításra, esetlegesen milyen gyakorisággal fordulhat elő ez a fokú egyezőség, tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény eleve nem volt kategorikus.

- [40] A nyomozás során begyűjtött tények és adatok legfeljebb csak a gyanúját vetik fel annak, ami a vádirati tényállásban szerepel. Ennek ügyészi elismerését látta abban, hogy az ügyészi fellebbezés is úgy fogalmaz „abba az irányba hat, hogy az elkövetői kör jól körülhatárolható”. Ez a megfogalmazás sem azt tükrözi, hogy megdönthetetlen bizonyítékok állnak rendelkezésre a vádlottak bűnössége tekintetében. Tekintettel arra, hogy a vádhatóság valamennyi érvelését, a vádbeszédben elhangzott lehetséges következtetéseket, a bizonyítékok egymáshoz való viszonyát, rendszerét és kapcsolódását az elsőfokú bíróság rendkívüli alaposággal vizsgálta, megfontolta az összes lehetőséget, melyre a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok ténybeli következtetést engedtek, majd azokat értékelte és az értékeléséről meggyőzően adott számot, a tényállást tehát hibamentes mérlegeléssel állapította meg. A logikai hibáktól mentes, a törvénynek a kétséget kizáró erejű bizonyosságot megkövetelő jogelvét alkalmazó és kellően megfontolt mérlegeléssel megállapított tényállás a széleskörű felülbírálatot megengedő büntetőeljárás törvény mellett sem támadható alappal a felülmérlegelés tilalma okán. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mert az maradéktalanul megfelel a törvény által támasztott megalapozott ítélet követelményének.
- [41] A Fővárosi Ítéltábla az ügy másodfokú elbírálására tárgyalást tűzött az alábbi okokból:
- [42] Vádlott 3 III. r. vádlott az elsőfokú bírósági eljárásban ismeretlen helyre távozott, ezért vele szemben a bíróság 2018. november 9. napján európai elfogatóparancsot bocsátott ki. Miután ez eredményre nem vezetett, az ügyész 2019. január 11-én indítványt tett az eljárás III. r. vádlott távollétében történő lefolytatására. Az indítványnak megfelelően az elsőfokú bíróság a Be. 749. § alapján Vádlott 3 III. r. vádlottal szemben távollétében folytatta le az eljárást. Vádlott 3 III. r. vádlott felkutatására tett intézkedések a másodfokú eljárásban vezettek eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 752. § (1) bekezdés alapján tárgyalást tűzött ki. Vádlott 3 III. r. vádlott részére az elsőfokú ítélet kézbesítése hirdetményi úton történt meg, így a Be. 135. § (4) bekezdése alapján azt 2019. július 31. napján kell kézbesítettnek tekinteni. A III. r. vádlott elfogására 2019. július 31. napján került sor, vele szemben a Budai Központi Kerületi Bíróság által jogerősen kiszabott 4 év szabadságvesztést 2019. augusztus 6. napján fogamatba vették, azonban részére az elsőfokú bíróság az ítéletet nem küldte meg, arra csak a másodfokú eljárásban került sor. Vádlott 3 III. r. vádlott a másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az ítéletet tudomásul veszi, az ellen jogorvoslattal nem él. A másodfokú bíróság a tárgyaláson Vádlott 3 III. r. vádlottat kihallgatta, valamint ismertette a vádlott távollétében tartott tárgyalás anyagának lényegét.
- [43] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a 31. tényállás Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölésére bizonyítási indítványt terjesztett elő a nyomozati irat I/3/A kötet 1497. oldalán található feljelentés, a nyomozati irat I/2/B. kötet 1037. oldalán lévő lefoglalásról szóló határozat, az I/10. kötet 5895. oldalán található jelentés 6. bekezdése, valamint az I/10. kötet 5891. oldalán rögzített jelentés 7. bekezdésének első része és 8. bekezdésének első mondata ismertetése érdekében.

- [44] Az ügyészség által indítványozott bizonyítással kapcsolatosan az ítéletábra megállapította, hogy a Be. 594. § (1) bekezdésében foglaltak szerint új bizonyítéknak csak a 10. kötet 5895. és 5891. oldalán található okiratok tekinthetők, mert a többi ismertetni indítványozott okiratot az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tette, az elsőfokú ítéletben részletesen értékelte. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványnak részben adott helyt és a 10. kötetben megjelölt jelentések indítványozott részeit ismertette.
- [45] A tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a bizonyítási eljárás befejezése után a fellebbezését az átiratban foglaltak szerint fenntartotta, és az írásban rögzítettekkel egyezően indokolta.
- [46] Vádlott 1 I. r. vádlott és védője a 8. és a 28. tényállást érintően a tényállás téves megállapítása miatt, valamint az ékszerek Személy2 részére történő kiadása bejelentett fellebbezését ugyancsak fenntartotta.
- [47] Az I. r. vádlott védője 8. tényállás kapcsán kifejtette, hogy nem lehetett semmilyen közvetlen összefüggést találni az eltulajdonított ékszerek és a lefoglalt ékszerek között, azokat Vádlott 7 eljegyzési ajándékként kapta, így azoknak az ő részére történő kiadását kérte. A 28. tényállás kapcsán vitatta, hogy a VII. r. vádlott tudott volna arról, hogy a fegyvernek látszó tárgyak valójában lőfegyverek, így álláspontja szerint bűnösségét nem lehetett volna megállapítani a lőfegyverrel kapcsolatos bűncselekményben, csak valamilyen más, enyhébben minősülő bűnpártolási cselekményben. A büntetés kiszabása vonatkozásában az I. r. vádlott feltárázó jellegű beismerő vallomásra és az időmúlásra, valamint az elkövetők között a büntetések belső arányosságára tekintettel a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést nem tartotta indokoltnak, indítványát az írásbelivel egyezően tette meg.
- [48] Vádlott 1 I. r. vádlott a másodfokú tárgyaláson a 8. pontban megállapított tényállás kapcsán arra hivatkozott, hogy az erről a helyszínről elvitt ékszerek a rendőri intézkedéskor már nem voltak meg. A Személy7től lefoglalt ékszerek nem ebből a bűncselekményből származnak. Azzal érvelt, hogy 21 hónappal a cselekmény elkövetése után volt a házkutatás, és más bűncselekmény helyszínéről - így Személy8 sérelmére elkövetett cselekmény (24. tényállás, 2004. december 30.) során - is vittek el ékszereket. Személy8nak az eljárás során a lefoglalt ékszereket nem mutatták meg, így nem volt alkalma a sértettnek esetlegesen felismerni a saját ékszereit. Továbbá nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság Személy13 tanú vallomását sem, miszerint eljegyzési ajándéknak adott fél kilogramm arany ékszert Személy7nek. A lefoglalt ékszerek ebből az ajándékból származtak. A lefoglalás időpontjában már nem lakott az ingatlanban, elköltözött onnan. A házkutatás során más bűncselekményhez kapcsolódó értékeket nem találtak, holott komplett raktárkészleteket, mobiltelefonokat hoztak el, azokból sem volt semmi az ingatlanban. Személy2t nem tartotta szavahihetőnek, emiatt vitatta, hogy jogszerűen döntött a bíróság az ékszerek kiadása felől.
- [49] A 28. tényállást álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság. A fegyvereket a tényállásban megállapítottakkal ellentétben nem akarta eladni, meg akarta azokat tartani, előzetes letartóztatásba kerülése után erről küldött üzenetet Vádlott 3 III. r. vádlottnak is. Téves az a megállapítás is, hogy a fegyverek végig a Cím1. szám alatti lakásban lettek volna. Hivatkozása szerint Vádlott 7 nem tudta, hogy ezek a tárgyak lőfegyverek, lőszeresek lettek volna, illetve ezekről a

fényképeket nem a fegyverek eladása érdekében, hanem kérésére vagányságból készítette. Ezekkel akart volna dicsekedni az ismeretségi körében. Személy7nak nem is volt más választása, minthogy a felvételeket elkészítette. Letartóztatása utáni üzeneteiből tudta csak meg, hogy ezek löfegyverek.

- [50] Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését indokolatlannak tartotta, miután az ő teljes, feltáró jellegű beismerő vallomása volt az eljárás alapja.
- [51] Végül hivatkozott a nyomozati iratok között található vallomásra - amely a 3831/2003. bü. számú ügyben 2003. november 20-i kihallgatás alkalmával készült, és amelynek 4-6. oldalai nem az akkori kihallgatáshoz tartoztak - amelyet álláspontja szerint a nyomozóhatóság hamisított.
- [52] Vádlott 2 II. r. vádlott védője az írásbelivel egyezően tette meg indítványát az ügyészi fellebbezés elutasítását kérve. Maga az elsőfokú bíróság ítélete ellen nem jelentett be fellebbezést, azonban a II. r. vádlott által bejelentett fellebbezésre tekintettel támogatta védenca által előadottak figyelembevételét a 11. tényállás kapcsán. Hivatkozása szerint Vádlott 1 I. r. vádlott kénye-kedve szerint változtatta vallomásait az eljárás során, más bizonyíték pedig nem állrendelkezésre a II. r. vádlottal szemben, így bűnössége e bűncselekmény vonatkozásában nem állapítható meg. A 31. tényállás vonatkozásában pedig az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékon túl az ismertetett jelentés sem alkalmas a vádlottak bűnösségének bizonyítására, így e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása indokolt. A büntetés súlyosítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezéssel kapcsolatosan megjegyezte - a II. r. vádlott által a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzésére irányuló előadása alapján - hogy a vádlott érdekeit valójában a felfüggesztő rendelkezés mellőzése szolgálja.
- [53] Vádlott 2 II. r. vádlott fellebbezését fenntartotta a másodfokú tárgyaláson is. Felszólalásában azonban az írásbeli fellebbezésében foglaltaktól eltérően úgy nyilatkozott, hogy elfogadja a Duna Plaza (12. tényállás), a Mammut (15. tényállás) és a West End City (3. tényállás) áruházakban elkövetett cselekmények kapcsán a bűnössége megállapítását, ezekben az ügyekben rossz volt a védekezési taktikája, a nyomozóhatóság előtt ezekben a cselekményekben beismerő vallomást tett, így a bűnössége megállapítását nem vitatja.
- [54] A 31. tényállás vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a bűncselekményt nem követte el. A beszerzett híváslista nem lehet bizonyíték a cselekmény elkövetésére, miután a bűncselekmény helyszínének közelében laktak, másrészt az a telefonszám, amelyet a nyomozóhatóság az övének tart, az nem az ő telefonszáma, nem volt telefonja a cselekmény elkövetése idején. Végül arra tért ki, hogy szabadulása után szakítani szeretne múltjával, érdekeit álláspontja szerint nem a felfüggesztett szabadságvesztés szolgálja, hanem a végrehajtandó szabadságvesztés, így a büntetés felfüggesztésének mellőzését kérte.
- [55] Vádlott 3 III. r. vádlott védője fenntartva írásbeli indokait kifejtette, hogy védenca az eljárás során végig feltáró jellegű beismerő vallomást tett, azt nem változtatta meg, így az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Vádlott 3 III. r. vádlott maga is hangsúlyozta, hogy az eljárás során végig közreműködött a hatóságokkal, így az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

- [56] Vádlott 7 VII. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Az elsőfokú ítélet ellen sem ő, sem védeence nem jelentett be fellebbezést. Védeence a lopási cselekményekben nem vett részt, a fegyverek felett rendelkezési joggal nem rendelkezett, uralmat nem szerzett felettük, így nem valósított meg tettesi magatartást, ezért az ügyészi fellebbezés álláspontja szerint nem vezethet eredményre.
- [57] Vádlott 8VIII. r., Vádlott 9 IX. r. és Vádlott 10 X. r. vádlottak védői a 31. tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozták. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, az ügyészség fellebbezésével a mérlegelést támadja, amely a felülmérlegelés tilalma folytán nem vezethet eredményre. A másodfokú tárgyaláson ismertetett nyomozati irat sem tartalmaz olyan további bizonyítékot, amely alapján a tényállás megváltoztatására lenne lehetőség. A X. r. vádlott védője az írásbeli beadványával egyezően indokolta fellebbezését.
- [58] Vádlott 8VIII. r. és Vádlott 9 IX. r. vádlott felszólalásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Vádlott 7 VII. r. vádlott és Vádlott 10 X. r. vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondtak, így a másodfokú tárgyaláson nem voltak jelen.
- [59] A Fővárosi Ítéletőrtábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással egyetemben bírálta felül azon tényállások vonatkozásában, amelyekben a fellebbezés a tényállás megalapozottságát, a bűnösségre vonatkozó következtetést vagy a cselekmény minősítését is sérelmezi. E körben figyelemmel volt a Be. 590.§ (10) bekezdésében írtakra is. A felülbírálat ebben az esetben kiterjedt a (2) bekezdés alapján az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására. Ezek a tényállások: 3. (Vádlott 2 II. r. vádlott fellebbezése folytán), 8. (Vádlott 1 I. r. vádlott és védője fellebbezése alapján), 11., 12., 15. (Vádlott 2 II. r. vádlott fellebbezése miatt), 28. (Vádlott 1 I. r. vádlott és védője, valamint az ügyészség által bejelentett fellebbezés VII. r. vádlott tettesi minőségének megállapítása érdekében), 31. (ügyészség által a vádlottak felmentése miatt, bűnösségük megállapítása, velük szemben büntetés kiszabása érdekében), 33. (ügyészség által bejelentett fellebbezésre tekintettel: II. r. vádlott cselekménye kapcsán az üzletszerűség megállapítása érdekében).
- [60] A Be. 590. § (3) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezéseit, illetve részét bírálja felül. A (4) bekezdés pedig úgy rendelkezik, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül - ennek megfelelően az ügyészség, a vádlottak és védőik által fellebbezéssel nem támadott tényállások megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálta. A másodfokú bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott esetben is felülbírált az ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is
- az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,
 - a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

- a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá
- a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

- [61] A jogorvoslati nyilatkozatok tartalmára figyelemmel az ítéletablának szem előtt kellett tartania azt is, hogy a Be. 590. § (8) bekezdése értelmében nem bírálható felül az ítéletnek az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek - így nem volt felülbíráható a 10. és a 32. tényállás és az azokkal kapcsolatos eljárást megszüntető rendelkezés, valamint az elévülésre tekintettel egyes bűncselekmények vonatkozásában a vádlottakkal szemben hozott fellebbezéssel nem támadott eljárást megszüntető rendelkezések, így: Vádltott 2 II. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdésében meghatározott rongálás vétsége miatt az eljárás megszüntetése a 32. tényállás kapcsán; Vádltott 3 III. r. vádlott vonatkozásában a 30. tényállásban megállapított társtettesként elkövetett lopás büntette [1978. évi IV. tv. 316. § (1) (2) a) és c) pont, (4) bekezdés b) pont], a 23. pontban és a 24. tényállási pontok kapcsán a társtettesként elkövetett készpénzhelyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűncselekménye [1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő vétség - 23. tényállás, és a 313/C § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő büntett - 24. tényállás], a 23., 24. és 27. tényálláshoz kapcsolódó 22 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 277. § (1) bekezdésében meghatározott közokirattal visszaélés vétsége; VII. r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. tv. 244. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerinti bűnpártolás büntette miatt az eljárás megszüntetése. (28. tényálláshoz kapcsolódóan).
- [62] A Be. 590. § (9) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Az elsőfokú bíróság ítélete Vádltott 4 IV. r. (21. és 19. tényállás), Vádltott 5V. r. (11., 25. és 27. tényállás), Vádltott 6 VI. r. (28. tényállás), Vádltott 11 XI. r. (32. tényállás) és Vádltott 12 XII. r. vádlott (27. tényállás) vonatkozásában az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.
- [63] A Be. 590. § (7) bekezdése értelmében pedig a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.
- [64] A fentiek figyelembevételével eljárva a másodfokú bíróság a felülbírálat során elsődlegesen az eljárási szabályok megtartását vizsgálta. A felülbírálat eredményeként az ítéletábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, a vádlottak és a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések és arra adott válaszok elhangzottak, ezeket a jegyzőkönyv is tartalmazza. A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy 2018. július 01. napjától új eljárási törvény (Be.) lépett hatályba a korábban hatályban volt 1998. évi XIX. törvény helyett. Az eljárási cselekmények törvényes voltát a foganatosításuk idején hatályban lévő normák alapján kell elbírálni (EBH2008.1757.), a Be. 870. § (1) bekezdése is kimondja, hogy Be. hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény másként szabályozza. Az ítéletábla a törvényszék eljárásának törvényességét ennek megfelelően vizsgálta.
- [65] Az elsőfokú bíróság 2013. március 19-én kezdte meg a tárgyalást, az 1998. évi XIX. tv. 14. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően tanácsban. Az egyik ülnök személye az eljárás során megváltozott - Személy9 helyett a továbbiakban Személy10 vett részt az eljárásban ülnökként -

ezért a tanács elnöke az 1998. évi XIX. tv. 287. § (4) bekezdésének megfelelően a tanács összetételében történt változás miatt a 2017. július 11. napján tartott tárgyaláson a tárgyalást megismételte. A 2017. július 13-i hatánapon - feltehetően jegyzőkönyvezési hiba folytán - ismét a korábbi ülnök (Személy9) neve szerepel a jegyzőkönyvben, az eljárás megismétlésére ekkor azonban nem került sor. A 2017. évi XC. tv. hatálybalépését, 2018. július 1. napját követően a Be. 868. § (3) bekezdése alapján azonban a korábbi tanács elnöke az ügyben a továbbiakban már egyesbíróként járt el, így amennyiben a 2017. július 13-i jegyzőkönyvben az ülnök neve nem elírás folytán szerepelne tévesen, az ismétlés elmulasztása az eljárási szabályok megváltozása, a tanács elnöke és az egyesbíró személyének azonossága folytán sem lenne lényeges kihatással az ítéletre. Következésképpen ezen esetleges eljárási szabálysértés megvalósulása esetén sem eredményezné az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[66] A Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében nevesített abszolút hatályon kívül helyezési okot az ítéletábra nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak. A Be. 609. § (1) bekezdés szerinti, a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés sem történt, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására, illetve az ítéletnek a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontban felsorolt teljes megalapozatlansága sem állapítható meg, mely a Be. 610. § értelmében ugyancsak szükségszerűen hatályon kívül helyezéshez vezetne. Az ítéletábra megítélése szerint tehát az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.

[67] A törvényszék az elhúzódozó bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, ennek során ellenőrizte a terheltek védekezését, megidézte a vádlottak által indítványozott azon tanúkat, akik kihallgatásának eredményeként az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható. Feltárta azokat a körülményeket is, amelyekre védekezésük során az egyes vádlottak hivatkoztak, így tanúként hallgatta meg Személy11t és Személy12t - akikkel Vádltott 2 védekezése szerint a 8. és 11. pontban megállapított bűncselekmény idején együtt tartózkodott. Kihallgatta tanúként Személy13t, aki Vádltott 1 I. r. vádlott védekezése szerint eljegyzési ajándékkul adta Személy7nak a kérdéses ékszereket. Újabb szakértői vélemény beszerzését, illetve a szakértői vélemény kiegészítését rendelte el azokban az esetekben, amikor az egyes eltulajdonított tárgyak értéke vitatott volt. A vádlottak védekezése kiterjedt arra is, hogy az eljárás során vádalku reményében tettek beismerő vallomást, így Vádltott 2 II. r. vádlott hivatkozott arra, hogy olyan bűncselekmények elkövetését is beismerte, amelyek elkövetésének időpontjában büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodott. Az elsőfokú bíróság e körben is lefolytatta a bizonyítást, beszerezve a vádlott fogvatartására vonatkozó adatokat. Az ismeretlen telefonálók által elmondottakat rögzítő rendőrtanúk kihallgatásával megkísérelte tisztázni a jelentésekben foglalt hitelességét, illetve kihallgatta azokat a tanúkat is, akikkel Vádltott 2 II. r. vádlott vallomása szerint Vádltott 1 I. r. vádlott elkövette a bűncselekményeket, mert ezekben a cselekményekben nem ő volt az I. r. vádlott társa (Személy14, Személy15). Összességében megállapítható, hogy vizsgálta mindazokat a körülményeket, melyek a büntetőjogi felelősség szempontjából jelentősek voltak, ezen belül azokat is, amelyeket az ügy súlyának megítéléséhez, az alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásához nélkülözhetetlenek. A bizonyítás törvényességével kapcsolatos előírásoknak is eleget tett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem foghattak helyt az I.r. vádlott által a másodfokú eljárásban előadott, a nyomozás során tett vallomásának hitelességét megkérdőjelező érvei sem. A Vádltott 1 I. r. vádlott által a másodfokú tárgyaláson csatolt nyomozati iratmásolattal kapcsolatosan megállapítható, hogy az Vádltott 2 II. r. vádlott 2003. november 20. napján a

3831/2003. bü. számon a Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitánysága előtt folyamatban lévő büntető ügyben gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvnek másolata, amelyhez tévedésből a 2005. április 24-i kihallgatásának jegyzőkönyvi oldalait hozzámásolták. Az eredeti jegyzőkönyv-oldalak az iratban fellelhetők, hitelességük, forrásuk ekként aggálytalanul megállapítható.

[68] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának Vádlott 1 I.r., Vádlott 2 II.r., Vádlott 3 III.r., Vádlott 8VIII.r. és Vádlott 9 IX.r. vádlottak előzményi elítéléseinek adataival kapcsolatos megállapításai hiányosak, pontosításra és kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint:

[69] Vádlott 1 I. r. vádlott büntetéseit az ítélet tábla kiegészíti azzal, hogy

- a 4. pontban megjelölt büntetését 2003. július 31. napjától 2004. január 30. napjáig töltötte
- az 5. pontban pedig rögzíti, hogy a Kecskeméti Városi Bíróság a 2012. április 11. napján kelt és a Szegedi Ítélet tábla BF.III.306/2012/15. számú határozatával 2012. október 16. napján jogerős 2.B.179/2011/123. számú ítéletével a 2010. január 26. napján elkövetett, az 1978. évi IV. tv. 321. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdése szerint minősülő rablás büntette és más bűncselekmények miatt mint többszörös visszaesőt 16 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte; a vádlott jelenleg e büntetését tölti, a szabadságvesztés büntetés utolsó napja 2026. március 10. napja.

[70] Vádlott 2 II. r. vádlottnál rögzíti, hogy

- az 5. pontban megjelölt elítélése a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bf.1855/2006/8. számú ítéletével emelkedett jogerőre,
- a 11. pontban rögzíti, hogy a Miskolci Városi Bíróság a 35.Bk.3263/2007/9. számú összbüntetési ítéletével - mely a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bkf.1720/2007/2. számú határozatával 2008. január 15. napján emelkedett jogerőre - a 3., 4. és 5. pontban megjelölt büntetéseket összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 3 év 6 hónap fegyházbüntetésben határozta meg azzal, hogy az elítélt többszörös visszaeső; a szabadságvesztés büntetés utolsó napja: 2015. január 2.
- a 12. pontban rögzíti, hogy a Fővárosi Bíróság 14.Bk.1612/2010/4. számú - a Fővárosi Ítélet tábla 2.BKF.10122/2011/3. számú ítéletével 2011. február 9. napján jogerőre emelkedett - összbüntetési ítéletével a 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. és 10. pontjában rögzített ítéletekkel kiszabott büntetéseket összbüntetésbe foglalta; az összbüntetés tartamát 9 év 5 hónap fegyházbüntetésben határozta meg; a büntetést kitöltötte 2015. január 2. napján.
- a 13. pontban rögzíti, hogy a Fővárosi Bíróság a 2010. június 17. napján kelt, és a Fővárosi Ítélet tábla 2.BF.311/2010/26. számú határozatával 2011. június 21. napján jogerős határozatával a 2006. október 24. napján elkövetett, az 1978. évi IV. tv. 321. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő rablás büntette miatt mint többszörös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte; szabadságvesztésének kezdőnapja 2015. január 3.; a vádlott jelenleg e büntetést tölti.

[71] Vádlott 3 III. r. vádlott vonatkozásában korábbi büntetéseit körében kiegészíti

- az 5. pontban megjelölt elítélés adatait azzal, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2.B.80137/2005/101. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre függesztette fel,
- a 7. pontban megállapítja, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2017. november 8. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék 25.BF.XXII.5551/2018/14. számú határozatával

2018. november április 25. napján jogerős 16.B.XXII.1304/2016/81.számú határozatával a 2015. július 24. és 2016. március 8. napja között elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt mint többszörös visszaesőt 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte; a vádlott jelenleg e büntetését tölti.

- [72] Vádlott 8VIII. r. vádlott esetében
- a 3. pontban feltüntetett elítélés adatait akként helyesbíti, hogy a 3Bf.183/2006/25. számú másodfokú határozatot a Pest Megyei Bíróság hozta,
 - a 4. pontban rögzíti, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2012. március 27. napján kelt 6.B.652/2010/206. számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.240/2012/46. számú ítéletével 2013. június 7. napján emelkedett jogerőre, a 2008. december 22. és 2009. január 7. napja között elkövetett rablás büntette és más bűncselekmény miatt mint többszörös visszaesőt 11 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte; a vádlott jelenleg e büntetést tölti.
- [73] Vádlott 9 IX. r. vádlott esetében a
- 11. pontban rögzíti, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. szeptember 6. napján kelt, és a Fővárosi Törvényszék 31.BKF.12463/2012/2. számú határozatával 2012. október 25. napján jogerős ítéletével összbüntetésbe foglalta a - helyesen 2., 3., 4., 5., 6., 7., és 8. pontban megjelölt büntetéseket, valamint a Budapesti XX-XXI-XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XXIII.1359/2005/21. számú ítéletével kiszabott büntetést; az összbüntetés tartamát 9 év 1 hónap 15 nap börtönbüntetésben határozta meg,
 - a 12. pontban megállapítja, hogy jelenleg a BRFK XIX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 01190/1261/2018. bü. számon kábítószer-kereskedelem büntette miatt van ellene eljárás folyamatban, melyben a Budai Központi Kerületi Bíróság 2020. január 11. napján kelt 42.Bny.87/2020/2. Számú végzésével elrendelte bűnügyi felügyeletét az elsőfokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, legfeljebb 2020. május 11. napjáig.
- [74] Az igen alapos és részletes bizonyítás ellenére a törvényszék ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a 28. tényállás tekintetében kis mértékében hiányos, nem tartalmazza kifejezetten azt a jogilag jelentős tény, hogy a vádlottak a lőfegyvernek minősülő puskák megszerzésére és tartására engedéllyel nem rendelkeztek, ezen túlmenően a 8., 18.tényállási pont tekintetében elírást, illetve leírási hibát (szóbeli indokolás szerint is a váddal egyező tényállás megállapítása ellenére elkövetési érték rögzítésének elmulasztása), míg a 24. tényállási pont kapcsán számítási hibát tartalmaz. A tényállás ugyanakkor az ügyiratok tartalma alapján kiegészíthető és helyesbíthető volt, így az elsőfokú ítélete részbeni megalapozatlansága a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban maradéktalanul kiküszöbölhető, az elírások, a leírási hiba és a számítási hiba a Be. 453.§ (6) bekezdése alapján mind a fellebbezéssel érintett, mind a jogorvoslattal nem támadott tényállásrészek esetében javítható volt az alábbiak szerint:
- [75] A másodfokú bíróság a tényállás 28. pontját kiegészíti azzal, hogy a három puska a 2004. évi XXIV. tv. értelmében lőfegyvernek minősül, megszerzésükhöz és tartásukhoz engedélyre van szükség, mellyel a vádlottak egyike sem rendelkezett (fegyverszakértői vélemény nyom. iratok 821. oldal).

- [76] A tényállás 5. pontjában a bűncselekmény elkövetésének helye helyesen Cím2. szám(nyom. iratok 4933. oldal).
- [77] A tényállás 8. pontjában a második bekezdés ötödik sorában Vádlott 1 - helyesen - I. r. vádlott ment be az üzletbe.
- [78] A tényállás 18. pont második bekezdésében a vádirattal egyezően megállapított, de feltüntetni elmulasztott elkövetési érték összesen 1.271.125 Ft.
- [79] A tényállás 24. pontja második bekezdésének első mondatát - miután az számítási hibát tartalmaz - akként javítja ki, hogy a vádlottak összesen 11.901.184 Ft értékben tulajdonítottak el ékszereket és egyéb vagyontárgyakat.
- [80] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, így a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [81] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is az eljárási törvény szabályai szerint eleget tett. Azon bűncselekmények vonatkozásában, amelyek fellebbezéssel nem voltak érintettek, megfelelően alkalmazta a Be. 562. § (3) bekezdésében foglaltakat, azaz az indokolás tartalmazta az 561. § (39 bekezdés a) -c) és e) pontja szerint
- a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetését,
 - a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok közül azokat, amelyek a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírtak,
 - a bíróság által megállapított tényállást,
 - a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítését. (1., 2., 4., 5., 6., 7., 9., 12., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 29., 30., 32. tényállás).
- [82] Vádlott 3 III. r. vádlott vonatkozásában az ügyész kizárólag az 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, így e vádlott vonatkozásában a Be. 562. § (2) bekezdésében foglaltakat tartalmazza az indokolás.
- [83] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a fellebbezéssel érintett körben részletesen és az iratok tartalmának megfelelően számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Be. 167. § (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük. Ez a törvényi rendelkezés a bizonyítékok mérlegelésére, illetve annak szabadságára vonatkozó szabályt rögzít, mindig a bírói mérlegelés dönti el az adott bizonyítási eszköz jelentőségét, illetve az adott bizonyítási eszköz bizonyító értékét. A Be. 167. § (4) bekezdés értelmében a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Az elsőfokú bíróság ennek az értékelő tevékenységének eleget tett, erről az ítélet indokolásában a vitatott tényállások vonatkozásában részletesen számot adott.

- [84] Az ügyész fellebbezésében a 31. tényállás kapcsán részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott okból részben megalapozatlan, mert a törvényszék tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellően figyelembe azt, hogy az ATM megfűrásában szerepet játszott, korábban eltulajdonított szerszám Vádlott 10 (korábban Személy3) X. r. vádlottól került Tanul tanúhoz. A szerszám a szakértői vélemény szerint alkalmas volt az ATM megfűrására, a fizikus szakértő megállapította, hogy a törött marószárakon, a marógépen, az ép marószárakon, a kesztyűk rázadékában, a flakonon, a V formájú munkafelülettel rendelkező eszközön, valamint a sporttáskában talált fémmaradványok származhatnak a fémmintával reprezentált tárgyból, morfológiájuk hasonló a fémminta morfológiájához. Azt is megállapította a szakértő, hogy a lefoglalt marógép alkalmas eszköz a bűncselekmény helyszínén talált törött marószár befogadására. Az is igazolást nyert, hogy 2005. április 11-én hajnalban nagy mennyiségű sebfertőtlenítő szert is vásároltak, a II. és VIII. r. vádlottak az elkövetés helyszíne közelében tartózkodtak a telefonos cellapozíciók szerint, illetve X. r. vádlott részéről történt pénzbefizetés is a bankszámlára.
- [85] A másodfokú bíróság nem osztotta az ügyészi álláspontot. Az elsőfokú bíróság az ügyészi fellebbezésben is hivatkozott bizonyítékokat feltárta, azokat egymással összevetve is részletesen elemezte. Ennek során kitért arra is, hogy a névtelen telefonálótól származó információk mely részükben voltak pontosak (pl. sebfertőtlenítő vásárlása, Tanulnál elhelyezett táska, a cselekmény elkövetésének helyszíne), illetve milyen részükben nem voltak valósak (Tanul egy zöld Suzukival visszaviszi a táskát Személy3nek; a X. r. vádlott által eszközölt befizetések nagyságrendje; először a szerszám gép tárolási helyeként Személy16 lakását jelölték meg, ahol a nyomozóhatóság házkutatást is tartott). Változott a bejelentésekben az elkövetők száma is, így az sem volt pontosan megállapítható, hogy hány személy között kellett az osztozkodást megtenni. Az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerinti mérlegelő tevékenysége során tett megállapításait nem gyengítette a másodfokon ismertetett okirati bizonyíték sem. A bírói gyakorlat szerint a tényállás megállapítása szempontjából a közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt. Ezért, ha az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs, és a rendelkezésre álló közvetett terhelő bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlottak is elkövethették, de a terhelő adatok alapján a vádlottak tagadását megcáfolni nem lehet, és további bizonyítékok beszerzésére nincs mód: a vádlottakat az ellenük emelt vád alól bizonyítottság hiányában fel kell menteni (BH2003. 145.). Az ügyészség valójában fellebbezésében a közvetett bizonyítékokból adódó egyik lehetséges logikai láncot kívánta a névtelen telefonáló bejelentésének tartalmával igazolni, a bűncselekmény és a vádlottak személye közti kapcsolatot akarta egyértelműen megteremtteni, ez azonban - a bejelentő személyének ismerete, és vallomása beszerezhetetlensége, ellenőrizhetetlenségének okán eredményre nem vezethetett. A bejelentő szavahihetősége, esetleges érdekeltsége, ismereteinek forrása, azok közvetett vagy közvetlen jellege az eljárásban ugyanis nem volt vizsgálható. Mindezek alapján az ügyésznek a tényállás vádirat szerinti kiegészítésére, és Vádlott 2 II. r., Vádlott 8VIII. r., Vádlott 9 IX. r. és Vádlott 10 X. r. vádlottak bűnösségének megállapítására, velük szemben büntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre.
- [86] A Vádlott 1 I. r. vádlott által a 8. tényállás kapcsán kifejtettek érdemben nem érintették a tényállás megalapozottságát, érvelése valójában a büntetőeljárás során lefoglalt ékszerekkel kapcsolatos rendelkezést támadta. A vádlott és védője lényegében a járulékos kérdés körében hozott döntés kapcsán azt vitatta, hogy a Vádlott 7 lakásán lefoglalt ékszerek Személy2 sérelmére elkövetett bűncselekményből származtak volna. Állítása szerint azokat Személy13 adta nászajándékba Személy7nak, így azok őt illetik. Kifogásolta azt is, hogy más helyszínekről is hoztak el ékszereket,

de Személy⁸ sértettnek azokat nem mutatták meg. A lefoglalt ékszerekre vonatkozó elsőbírói rendelkezéssel szemben Vádltott 7 VII. r. vádlott és védője, valamint Személy² sértett sem élt fellebbezéssel.

- [87] A másodfokú bíróság nem osztotta az I. r. vádlott érvelését. Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott indítványának helyt adva hallgatta ki Személy¹³ tanút a tárgyaláson, aki már az ékszerek megtekintése előtt azt vallotta, hogy azokat ő adta a VII. r. vádlottnak eljegyzési ajándékként. Vádltott 7 a 2005. április 11-i tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy a Budapest VII. kerületi Damjanich utcai Kaiser's áruházban lévő ékszerüzletből elhozott ékszerek közül a lefoglaláskor is maradt egy-két darab (615. oldal). Ugyancsak ehhez a cselekményhez kötötte a kérdéses házkutatáskor lefoglalt ékszertartókat, amelyeket Személy² a tárgyaláson bemutatott ékszerekkel együtt a sajátjaként ismert fel. Személy⁸ a tárgyaláson (88. sz. jkv. 99.o.) úgy nyilatkozott, hogy egy ékszert - vékony gyűrűt - mutattak neki az eljárás során, amit felismert. Figyelmen kívül nem hagyható körülmény az is, hogy Vádltott 7 részére az általa felismert, sajátjaként megjelölt ékszereket még nyomozati szakban kiadni rendelte a VIII. kerületi Rendőr-kapitányság (nyom. iratok 601- 603. o., 2005. július 29.), Személy² pedig már szintén nyomozati szakban felismerte a tőle eltulajdonított ékszereket (2005. április 12., nyom. iratok 491-499. oldal). A tanú nyilatkozata hitelességének megkérdőjelezésére nincs alap. Mindezek alapján a Be. 321. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság az ékszerek kiadásáról a jogszabálynak megfelelően rendelkezett.
- [88] A 28. tényállás kapcsán az I. r. vádlott a tényállás megalapozottságát a VII. r. vádlott szerepének megállapítása körében vitatta. Tagadta, hogy a fegyvereket el kívánta volna adni, illetve azt is, hogy VII. r. vádlott tudta volna, hogy ezek lőfegyverek. Az I. r. vádlott érveit az elsőfokú bíróság előtti eljárásban is kifejtette, az elsőfokú bíróság ennek ismeretében részletesen megindokolta, hogy a tényállást milyen bizonyítékok alapján - köztük az I. r. vádlott 2005. április 13. napján tett beismerő vallomása, mely szerint azért fényképezték le a három puskát, mert fénykép alapján könnyebb azokat eladni - állapította meg; Vádltott 7 tanúvallomásában - melyet az 1998. évi XIX. tv. 291. § (2) bekezdésében foglalt szabálynak megfelelő figyelmeztetés mellett tett - Vádltott 1 I. r. vádlottal és Vádltott 3 III. r. vádlottal egyezően nyilatkozott arról, hogy a fegyvereket ő fényképezte le. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok logika szabályainak megfelelő, részletes értékelésével megállapított tényállásának megalapozottságát vitató vádlotti és védői fellebbezés új bizonyíték hiányában nem vezetett eredményre.
- [89] Ugyancsak a mérlegeléssel megállapított tényállást támadja Vádltott 2 II. r. vádlott is a 3., 8., 11., 12., 15. pontok vonatkozásában. A másodfokú tárgyaláson a 3., 12. és 15. pontban megjelölt cselekmények vonatkozásában a tényállást elfogadta, azokra vonatkozóan már a nyomozás során is beismerő vallomást tett, azonban azt az eljárás későbbi szakaszában visszavont. A másodfokú tárgyaláson továbbra is tagadta a 8. és 11. pontban megjelölt cselekmények elkövetését. A Cím³ban elkövetett rablás kapcsán (11. pont) kifogásolta, hogy a térfelügyelő kamera felvételei - amelyek bizonyították volna, hogy nem volt a helyszínen - eltűntek, az elsőfokú bíróság pedig nem megfelelően értékelte a kamerafelvételeket elemzők és megfigyelők által leírtakat.
- [90] Vádltott 2 II. r. vádlott hivatkozásával szemben az volt megállapítható, hogy a II. r. vádlott által vitatott bűncselekményekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság részletesen ismertette az ügy elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat, azok mérlegelésével állapította meg a tényállást. A II. r. vádlott cselekvőségét az I. r. vádlott önmagát is terhelő beismerő vallomásán - melyben Vádltott 2 II. r. vádlottat is terhelte - túl alátámasztotta Vádltott 5V. r. vádlott vallomása, a 8. pont vonatkozásában Vádltott 7 vallomása, mely szerint férje Vádltott 2sal együtt vitt haza egy

páncélszekrényt, amelyet a lakásukon bontottak ki. A Cím3i rablással kapcsolatosan (11. tényállás) Vádltott 1 I. r. vádltott azt vallotta, hogy a helyszínre Vádltott 2 II. r. vádltott vitte gépkocsival, az üzletet gyalogosan közelítette meg, majd a cselekmény elkövetése után az üzletből kilépve jobbra fordult, majd az első utcán szintén jobbra haladt egészen Vádltott 2 II. r. vádltottal előzetesen megbeszélt helyig, ahol beszállt a II. r. vádltott gépkocsijába. Az I. r. vádltott vallomását megerősítette a rendőri jelentés (247. o.), amely azt tartalmazza, hogy az üzletből kiszaladó férfi a Krúdy utca - Lőrinc pap tér - Mária utca útvonalon szaladt a Baross utcába, amely útirány megegyezik az I. r. vádltott által megjelölttel. A jelentés azt is tartalmazza, hogy az üzlet felett lévő térfigyelő kamera holtterében van az üzlet, így csak az érkező és távozó elkövetőről készíthetett felvételt, ennek visszakeresésére intézkedés történt. Ugyanezen jelentés a férfiról adott személyleírást is tartalmaz: 175-180 cm magas, fekete ruházatot visel. Ennek alapján követték a VIII. kerületi térfigyelő rendszert kezelők a feltételezett elkövető menekülési útvonalát egészen a Práter utca - Vajdahunyad utca kereszteződéséig, ott azonban szem elől tévesztették. A térfigyelő rendszer elemzéséről készült jelentés (375. oldal) szerint 5.18 óra körüli időben tűnt fel a boltnál a sértett által megadott személyleírás szerinti fekete ruházatot, világosszürke siltes sapkát viselő személy, aki ezen a kamerafelvételen a későbbiekben nem látszik. A környező utcák felvételeinek megtekintése során hasonló személyleírásnak megfelelő személyt az elemzést végző nem látott, a 15. sz. kamerafelvételen egy fekete kötött sapkát és fekete kabátot viselő személy volt látható a Budapest, VIII. kerület Práter utcában. Az elemzések alapján megállapítható, hogy a felvételeken az üzletbe gyalogosan érkező, és onnan gyalogosan távozó feltételezett elkövető haladási irányát elemezték a térfigyelő kamerák felvételei alapján, Vádltott 2 gépkocsival történő mozgását nem figyelték, illetve a kamerák nem is rögzítették. Mindezek alapján a II. r. vádltottnak a tényállás 8. és 11. pontjával kapcsolatos, a tényállás megalapozottságát támadó fellebbezése sem vezethetett eredményre.

[91] Az elsőfokú bíróság ítéletében foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő büntető törvény eredményez-e kedvezőbb elbírálást az egyes vádltottak vonatkozásában, avagy a főszabály szerinti, a bűncselekmény elkövetése idején hatályos büntető törvény alkalmazandó. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság Vádltott 1 I. r. vádltott, Vádltott 2 II. r. vádltott és Vádltott 3 III. r. vádltott esetében azt, hogy a bűncselekmények elkövetésének idején hatályos 1978. évi IV. tv. alkalmazandó, miután a cselekmények elbírálásakor hatályos 2012. évi C. tv. összességében nem eredményez kedvezőbb elbírálását a vádltottakra nézve. Az elbíráláskori büntető törvény alkalmazása esetén a Vádltott 1 I. r. vádltott terhén a 11. tényállásban megállapított rablás bűncselekmény - az alább részletezett módosított minősítés mellett is - a Btk. 365. § (3) bekezdés b) pontja szerint felfegyverkezve elkövetettként is minősülne, amely minősítő körülményt a bűncselekmény elkövetése idején hatályos 1978. évi IV. tv. nem ismert. A bírói gyakorlat szerint abban az esetben, ha az elkövetés és az elbírálás idején eltérő büntető anyagi jogszabályok voltak hatályban, akkor ezek közül azokat kell alkalmazni, amelyek a terheltre nézve összehatásukban kedvezőbbek, még akkor is, ha a terhére megállapított többszörös bűnhalmazatban levő bűncselekmények egyike ezáltal súlyosabban minősülne is (HGY 1101.) Vádltott 1 I. r. vádltott esetében azonban az elbíráláskor hatályos Btk. - tekintettel arra, hogy vele szemben mint különös visszaesővel szemben szabta ki a büntetést az elsőfokú bíróság - nem eredményez kedvezőbb elbírálást. Ezért a főszabály szerint, azaz az elkövetéskor hatályos büntető törvény, az 1978. évi IV. tv. alkalmazandó Vádltott 1 I. r. vádltott estében, csakúgy, mint Vádltott 2 II. r. és Vádltott 3 III. r. vádltott vonatkozásában, akikre a többszörös visszaesői minőségük miatt ugyancsak nem eredményez kedvezőbb elbírálást a Btk.

[92] Az elsőfokú bíróság a cselekményeket nagyrészt helyesen minősítette. Osztotta a másodfokú bíróság a törvénytörvény álláspontját abban a vonatkozásban, hogy a Vádltott 1 I. r. vádltott Vádltott 2 II. r.

vádlottal, valamint Vádlott 1 I. r. vádlott Vádlott 3 III. r. vádlottal együtt elkövetett bűncselekmények tekintetében a bűnszövetséget mint minősítő körülményt megállapította. Az 1978. évi IV. tv. 7. pontjában meghatározottak szerint bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet. Mint ahogy a IV. sz. Büntető Elvi Döntés is rámutat, a büntető törvény a bűnszövetség fogalommeghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bűnszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszerveznék. A megállapodás formáját illetően a törvény nem tartalmaz, de nem is tartalmazhat taxatív felsorolást. A konkrét eseteket tekintve a leggyakoribb a szóbeli (vagyis a kifejezett) megállapodás. De megállapodás a hallgatólagos, a félreérthetetlenül a bűnözésre irányuló akarategység is. Ilyen megállapodásra általában az olyan cselekményeknél lehet következtetni, ahol az elkövetők ismétlődően, az azonos vagy a hasonló alkalmat keresték, vagy használták fel a bűncselekmények megvalósításához. Amikor tehát az elkövetők ráutaló magatartásából egyértelműen ismerhető fel a bűnözésre irányuló következtetesség, tervszerűség és akarategyezőség, akkor valósul meg a hallgatólagos megállapodás (IV. sz. BED 4. pont). A bűnszövetség keretében tanúsított elkövetői magatartás pedig minősíthető tettesi, társtettesi, felbujtói vagy bűnsegédi tevékenységnek (IV. sz. BED 5. pont). Ezek a kritériumok I., és II., illetve I. és III. r. vádlottak által közösen, sorozatjelleggel elkövetett bűncselekmények vonatkozásában teljes mértékig megvalósultak. Ennek megfelelően állapította meg az elsőfokú bíróság a bűnszövetséget, mint minősítő körülményt a 3., 8., 12., 15., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és 30. pontjában Vádlott 1 I. r., Vádlott 2 II. r. (3., 8., 12., 15. pontok), és Vádlott 3 III. r. vádlott vonatkozásában (19-29. pontok).

[93] Tévedett azonban, amikor Vádlott 1 I. r. vádlott ismeretlen társaival elkövetett bűncselekményei esetén is megállapíthatónak látta a bűnszövetséget mint minősítő körülményt, hiszen ezekben az esetekben a társak kiléte nem volt megállapítható, így az sem, hogy ugyanezen ismertelen társak több bűncselekményben vettek-e részt. A bűnszövetség 1978. évi IV. tv. 137. § (7) pontjában meghatározott törvényi feltételei e tényállások tekintetében nem ellenőrizhetők, azaz ezekben az esetben nem lehetett következtetést levonni arra, hogy Vádlott 1-sal együtt ugyanazon személyek követték-e el szervezeten a bűncselekményeket, vagy ebben megállapodtak-e, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérelték-e. Ezért Vádlott 1 I. r. vádlott terhén a 2., 13., 14., 16., 17., 18. pontban meghatározott cselekmények vonatkozásában a bűnszövetséget mint minősítő körülményt a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak.

[94] A bűncselekmények szervezett elkövetésével kapcsolatosan kifejtett érvek alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Vádlott 1 I. r. vádlott és Vádlott 2 II. r. vádlott vonatkozásában a 11. tényállási pontban rögzített rablás bűncselekmény minősítése körében, míg Vádlott 1 I. r. és Vádlott 3 III. r. vádlottak esetében a lőfegyverrel, lőszerral visszaélés bűncselekmény vonatkozásában nem értékelte a bűnszövetségben elkövetést, mint minősítő körülményt. A bűnszövetség fogalmának körülírásánál a törvény bűncselekmények szervezett elkövetéséről vagy az arra vonatkozó megállapodásról tesz említést, a megvalósított bűncselekmények szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az elkövetők a büntető törvénykönyv Különös Részének egyazon vagy különböző fejezetében megvalósított bűncselekményekre nézve követték-e el a bűnszövetség megállapításának alapjául szolgáló bűncselekményeket, elegendő, ha megállapítható, hogy erre a megállapodásuk kiterjedt. A szervezettség és az összehangolt közös együttműködés e bűncselekmények tekintetében is tetten érhető, a rablás esetében a tudatos előkészítés és tervszerű végrehajtás, míg a lőfegyver és

lőszerral visszaélés esetén a megszerzés és az utóbb tanúsított a lőfegyver elrejtése és értékesítése körében kifejtettek cselekvőségük alapján.

- [95] Az 1978. évi IV. tv. 321. § (3) bekezdés c) pontja értelmében a büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást bünszövetségben követik el. A Cím3i rablás bűncselekményt (11. pont) Vádlott 1 I. r. vádlott tettesként, Vádlott 2 II. r. vádlott bűnsegédként valósította meg. A cselekmény azon vagyon elleni bűncselekmények sorába illeszkedik, amelyek kapcsán az elsőfokú bíróság is megállapította azok szervezett jellegét, így e bűncselekmény vonatkozásában is meg kell állapítani a súlyosabb minősítést. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság mindkét vádlott cselekményét az 1978. évi IV. tv. 321. § (1), (3) bekezdés c) pontja szerint minősítette.
- [96] A lőfegyverrel, lőszerral visszaélés bűncselekmény szintén súlyosabban minősül a bünszövetségben elkövetés esetén. A fentiekben kifejtetteknek megfelelően Vádlott 1 I. r. és Vádlott 3 III. r. vádlottak cselekményét a 28. pontban megjelölt bűncselekmény vonatkozásában bünszövetségben követték el, így a bűncselekmény helyesen az 1978. évi IV. tv. 263/A § (1), (2) bekezdés b) pontja szerint minősül.
- [97] Vádlott 1 I. r. vádlott 11. pontban meghatározott rablási cselekményét a törvényszék két rendbelinek minősítette, tekintettel arra, hogy a vádlott két személlyel szemben alkalmazott erőszakot. Az irányadó bírói gyakorlat szerint abban a kérdésben, hogy a rablási cselekmények egységként vagy halmazatként értékelendők-e, általános rendező elvként fogadható el, hogy a rablás annyi rendbeli, ahányszor a törvényi tényállás (egyrészt az erőszak, fenyegetés, másrészt a dologelvétel) teljes egészében megvalósul, vagyis a személyt érintő kényszerhez külön vagyoni érdeksérelem is társul. Ehhez képest egy - és nem többrendbeli a rablás, ha az elkövető egyszeri (egy sértettet érintő) dologelvétel érdekében több személlyel szemben alkalmaz erőszakot vagy fenyegetést - pl. a pénzszállító járműben lévő pénzt az elkövető több biztonsági őrt megfenyegetve tulajdonítja el. A Cím3ban Személy17 és Személy17né által közösen üzemeltetett KÖZÉRT-ben lévő pénzt, azaz a vállalkozás pénzét kívánta megszerezni, ennek kapcsán alkalmazott erőszakot a házaspárral szemben, így cselekménye 1 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 321. § (1), (3) bekezdés c) pontja szerinti rablás büntettének minősül. (BH.2001.458.)
- [98] Egyetértett a másodfokú bíróság az üzletszerűség megállapítására vonatkozó elsőbírói érvekkel, azonban nem osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a 33. pont kapcsán Vádlott 2 II. r. vádlott terhén az üzletszerűség nem megállapítható. Az 1978. évi IV. tv. 137. § 9. pontja értelmében üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Az üzletszerűség esetében nem a rövid időközönkénti elkövetésnek, hanem a rendszerességnek van jelentősége, így az ismétlődésig eltelt idő hossza önmagában véve közömbös (BH2011. 160. II. pont). Az üzletszerűség egy bűncselekménnyel kapcsolatban is megállapítható, ha a terhelt - rendszeres haszonszerzésre törekvő - akaratelhatározását más eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetése is igazolja (BH2005. 130.)
- [99] Vádlott 2 II. r. vádlott a 33. pontban meghatározott cselekményét 2005. április 8. napján követte el. Ezen cselekményét megelőzően jelen eljárásban elbírált vagyon elleni bűncselekményeit 2004 márciusában követte el - 11., 12., 15. pontban meghatározott cselekmények - azonban ezt a bűncselekmény-sorozatot az szakította meg, hogy a vádlott 2004. június 7. napján előzetes letartóztatásba került, majd 2004. október 19. napján kezdte tölteni a Jászberény i Városi Bíróság

8.B.234/2003/29. számú, 2004. október 18. napján jogerős ítéletével a 2002. december 10. napján társtettesként elkövetett lopás büntette miatt mint többszörös visszaesővel szemben kiszabott 6 hónapi börtönbüntetést. Ebből a büntetéséből 2005. március 24. napján szabadult, ezt követően néhány nappal követte el az újabb vagyon elleni cselekményét. Mindez pedig a vádlott bűnöző életmódra berendezkedését, és a vagyon elleni bűncselekmények elkövetésével rendszeres haszonszerzésre törekvését igazolja. Mindezek alapján a másodfokú bíróság II. r. vádlott terhén a 33. pont vonatkozásában az üzletszerű elkövetést megállapította, így e cselekmény helyesen az 1978. évi IV. tv. 316. § (1) (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősül.

- [100] A Vádlott 1 I. r. vádlott terhén megállapított készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűncselekmény minősítése kapcsán az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a 39. sz Bkv-ban foglaltakat. A 39/2007. BK vélemény határozza meg az üzletszerűség szempontjából hasonló jellegű bűncselekményeket. A Bkv. II. B) pontja szerint a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűncselekmény hasonló jellegűnek tekintendő a lopással és a rablással. Ezeknek a bűncselekményeknek a hasonló jellege abban áll, hogy a vagyoni viszonyokat haszonszerzési célból támadják. Erre figyelemmel Vádlott 1 I. r. vádlott 23. és 24. pontban meghatározott, az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontjába ütköző cselekménye - az üzletszerűség és bűnszövetség megállapíthatósága miatt - súlyosabban minősül: a 23. pontban megállapított tényállás szerint az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontja, a (2) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő, míg a 24. pontban az 1978. évi IV. tv. 313/C § (1) bekezdés b) pontja, a (2) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetteként.
- [101] Az elsőfokú bíróság a 11. tényállás kapcsán megállapította Vádlott 1 I. r. vádlott felelősségét testi sértés büntettének kísérletében, azonban az ítélet rendelkező részében helytelenül tüntette fel a bűncselekmény minősítését, illetve elmulasztotta a cselekmény jogi indokolását rögzíteni. A törvényszék a tényállásban megállapította, hogy az I. r. vádlott bántalmazása következtében Személy17 sértett a koponyatető, a jobb mellkasfél és a bal comb zúzódását és bevérzését szenvedte el, mely sérülések büntetőjogi gyógytartama nyolc napon belüli, azonban az erőbehatás nagyságára, a sérülések elhelyezkedésére és az eszközre figyelemmel súlyosabb, nyolc napon túl gyógyuló sérülései is keletkezhetnek volna. Az elsőfokú bíróság a tényállást az orvosi láttelet (nyom. iratok 739. Oldal), valamint az orvosszakértői vélemény (nyomozati iratok 751. oldal) alapján állapította meg.
- [102] A Személy17 sérüléseiről készült ambuláns lap, valamint a szakértői vélemény alapján rögzíthető, hogy a vádlott támadásával okozott sérülések nyolc napon belül gyógyulók, a tényleges gyógytartam 8 napban fogadható el. A szakértői vélemény szerint azonban a beállott eredménytől függetlenül a ténylegesnél súlyosabb, akár nyolc napon túl gyógyuló sérülések bekövetkezésének reális esélye is fennállt. A jelen ügyben Vádlott 1 I. r. vádlott a földön fekvő Személy17 sértettet egy kábeldarabbal ütlegette, az ütés a sértett koponyáját, mellkasát és a jobb combját érte. A sértett sérülései nyolc napon belül gyógyulóak voltak, azonban az elkövetéshez használt eszköz jellemzői mellett a közönséges élettapasztalat szerint is a ténylegesen okozottnál súlyosabb sérülés bekövetkezésének reális esélye fennállt, ennek lehetősége a vádlott tudatában is fel kellett, hogy merüljön, annak elmaradása csak annak volt köszönhető, hogy a sértett és Személy17né a vádlott támadását elhárította. A bírói gyakorlat szerint a könnyű testi sértés vétségének a súlyos testi sértés büntette kísérletétől való elhatárolásánál nem a magatartás eredményének - a nyolc napon belül gyógyuló sérülésnek - hanem az elkövető tudattartamának van jelentősége, nevezetesen annak, hogy

a véghezviteli magatartás kifejtésének az időpontjában az elkövető tudata átfogta-e a hosszabb gyógytartamú testi sérülés bekövetkezésének a lehetőségét, és ezt kívánta vagy ebbe belenyugodott-e (BH1992. 564.) A vádlott szándékának megítélésére az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltak adnak támpontot. A vádlott a cselekmény véghezviteléhez eszközt - kábeldarabot - használt, a bántalmazáshoz használt eszköz jellege alapján pedig megállapítható, hogy súlyosabb sérülés okozásának reális lehetősége a vádlott tudatában fel kellett, hogy merüljön. Ezért Vádltott 1 I. r. vádlott testi épség elleni cselekménye az 1978. évi IV. tv. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette kísérleteként minősül.

- [103] Az elsőfokú bíróság Vádltott 1 I. r. és Vádltott 3 III. r. vádlott bűnösségét a 30. pontban írt bűncselekményben is megállapította. A tényállás szerint a vádlottak Vádltott 3 III. r. vádlott által befeszített teraszajtón keresztül jutottak be az ingatlanba és tulajdonítottak el különböző értéktárgyakat 197.000 Ft értékben, a rongálással okozott kárt 55.000 Ft-ban jelölte meg. A teraszajtó befeszítése miatt a cselekmény dolog elleni erőszakkal elkövetett, így Vádltott 1 I. r. vádlott vonatkozásában a cselekmény minősítése nem törvényes. A bejelentett fellebbezések e bűncselekmény vonatkozásában a tényállás megalapozottságát nem érintik, csak a büntetés súlyosítása körében I. és III. r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés alapján bírálható felül. A Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja értelmében azonban a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést is felülbírálja a másodfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett rész tekintetében abban az esetben is, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés alapján jelentették be. Ennek megfelelően Vádltott 1 I. r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. tv. (1) (2) bekezdés a), c) és d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősítette a másodfokú bíróság. Vádltott 3 III. r. vádlott esetében elévülés miatt a cselekmény vonatkozásában a büntetőeljárást jogerősen megszüntette az elsőfokú bíróság, így esetében a felülbírálat a minősítés kapcsán sem volt lehetséges.
- [104] Nem osztotta a másodfokú bíróság Vádltott 1 I. r. vádlott terhén megállapított egyes vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában a vádlott elkövetői minőségére vonatkozó elsőbírői megállapításokat. A 4., 6., 12., 13., 18. pontban írt tényállások szerint Vádltott 1 I. r. vádlott ezeken a helyszíneken irányította társai tevékenységét, és figyeléssel biztosította (4., 6. pont), adóvevőn keresztül irányította, és figyeléssel biztosította (12., 13.), illetve figyeléssel biztosította és telefonon irányította (18. tényállás). A lopás elkövetési magatartása az elvétel, így a lopás lényege a jogellenes birtokváltoztatás, amelynek folytán az eddigi birtokos nincs már abban a helyzetben, hogy a dologról rendelkezhesen. Az elvétel kétmozzanatú cselekmény: az első fázisban az elkövető megszünteti a birtokos tényleges hatalmát, a másodikban a dolog az elkövető tényleges hatalmába kerül. A lopás tettese csak olyan személy lehet, aki az elvétel bármelyik mozzanatában tevőlegesen részt vesz. Vádltott 1 a társaival szándékegységben ment a helyszínre, tudta, hogy milyen cselekményre készülnek, az előre megbeszéltek szerint vett részt a bűncselekményekben, azonban a felsorolt bűncselekmények esetén az irányadó tényállás nem tartalmaz arra vonatkozó adatot, miszerint maga az elvételen részt vett, ekként elkövetői minőségének társtettesi meghatározására tévesen került sor. Ugyanakkor a bírói gyakorlat töretlen annak a megítélésében, hogy a társai cselekményét figyeléssel biztosító személy előmozdítja, segíti a bűncselekmény elkövetését, ennek megfelelően mint bűnsegéd kapcsolódik a bűncselekmény megvalósításához (BH1999. 486.). Az irányadó tényállások alapján tehát az I. r. vádlott cselekménye vonatkozásában az elsőfokú bíróság az elkövetői alakzatot tévesen határozta meg, így azt a másodfokú bíróság - a 4., 6., 13., 18. pont vonatkozásában - a Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával - megváltoztatta, és az I. r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. tv. 21. § (2) bekezdése szerint bűnsegédként elkövetettnek minősítette.

- [105] Nem osztotta a másodfokú bíróság Vádltott 7 VII. r. vádlott lőfegyverrel visszaélés bűncselekménye kapcsán a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, miszerint azzal, hogy a fegyvereket a tudtával és beleegyezésével tartotta Vádltott 1 I. r. vádlott a közös lakásukban, tettesi magatartást valósított meg, így a VII. r. vádlott társtettese a bűncselekménynek. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a VII. r. vádlott cselekménye bűnsegédi magatartásként értékelendő, azonban nem kizárólag a fegyverek lefényképezésével valósította ezt meg. Az a bizonyítékok - így Vádltott 1 I. r. vádlott nyomozati vallomása, Vádltott 7 VII. r. és Vádltott 3 III. r. vádlott vallomása - alapján aggálytalanul megállapítható, hogy Vádltott 7 a fegyvereket lefényképezte annak érdekében, hogy azokat könnyebben lehessen értékesíteni. A fegyverek értékesítésére már csak azt követően került sor, mikor azokat Vádltott 1 letartóztatása előtt elvitte Vádltott 3 III. r. vádlotthoz. Vádltott 7 részesi cselekménye ugyanakkor legalább szándékerősítő jelleggel Vádltott 1 I. r. vádlott azon tettesi magatartásához is kapcsolódott, hogy a vádlott a fegyvereket a közösen használt lakásban tartsa, hiszen a VII.r. vádlott egyetértése a fegyverek engedély nélküli birtoklásával egyértelműen kitűnik abból, hogy azokról eladási célból fényképeket készített, ezzel erősítve az I.r. vádlott fegyver birtoklására, tartására vonatkozó szándékát is. A tartás egyúttal uralmat, rendelkezési jogot jelent a dolog felett, amelyet azonban Vádltott 1 I. r. vádlott gyakorolt. Vádltott 7 VII. r. vádlott nem tudott a fegyverrel kapcsolatosan rendelkezni, hatalmat nem szerzett a fegyverek felett, azonban egyetértő, támogató magatartásával elősegítette, hogy az I. r. vádlott a fegyvereket az ingatlanban zavartalanul tartsa. Mindezt alátámasztja az is, hogy amikor az I. r. vádlott és a VII. r. vádlott összeveszett, I. r. vádlott tartott attól, hogy a VII. r. vádlott a hatóságok előtt esetlegesen feltárja a cselekményét, ezért kérte meg III. r. vádlottat a fegyverek elszállítására. Ez egyértelművé teszi, hogy a VII.r. vádlott addigi magatartása - egyetértése - az I.r. vádlottra szándékerősítőleg is hatott, a fegyver birtoklására és a jogellenes állapot fenntartására irányuló szándékát erősítette, ahogyan azt is igazolja, hogy a VII. r. vádlott a fegyverekkel nem rendelkezhetett, felettük uralmat nem szerzett. Mindezek alapján az ügyésznek a VII. r. vádlott társtettesi minőségének megállapítása érdekében bejelentett fellebbezése eredményre nem vezetett.
- [106] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel, majd azokat a büntetés kiszabása körében értékelhető körülményekről szóló 56/2007. Büntető Kollégiumi véleményben rögzítettek szerint egymással egybevetve, összefüggésükben, súlyuknak megfelelően értékelte, melynek során nem a számuk, hanem az adott esetben meglevő hatásuknak volt döntő szerepe a büntetés meghatározásánál. Helytállóan értékelte különös nyomatékka Vádltott 1 I. r. vádlott esetében azt, hogy beismerő vallomása folytán vált lehetővé több bűncselekmény felderítése (56. BKv. 11. pont).
- [107] A másodfokú bíróság által megállapított minősítés szerint Vádltott 1 I. r. vádlott esetében a rablási és a lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés bűncselekmények, valamint Vádltott 3 III. r. vádlott vonatkozásában a lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés bűncselekménye súlyosabban, 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendők. Figyelemmel azonban a vádlottaknak fel nem róható rendkívüli időmúlásra a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy velük szemben a büntetésnek a büntető törvényben rendelt legkisebb mértéke a 83. § rendelkezéseire figyelemmel túl szigorú. Ezért Vádltott 1 I. r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. 87. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak alkalmazásával szabta ki a büntetés tartamát, míg Vádltott 3 III. r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. tv. 87. § (2) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazására a 97. § (2) bekezdése adott lehetőséget. Vádltott 3 III. r. vádlott esetében különös méltánylást érdemlő körülmény, hogy társaira is kiterjedő beismerő vallomásával közreműködött a bűncselekmény felderítésében, és ennek szerepe volt a felderítés eredményességében. Vádltott 3 III. r. vádlott esetében azonban a

megváltozott minősítésre tekintettel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama - 1 év 6 hónap - nem törvényes, ezért az ítélőtábla a büntető törvénynek megfelelő büntetés kiszabása érdekében az enyhítő szakasszal kiszabható törvényi minimumra súlyosította a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát.

- [108] Vádlott 2 II. r. vádlott vonatkozásában a rablás bűncselekmény szintén súlyosabban, 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A II. r. vádlott esetében is azonban eltúlzott a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés tartama, így - figyelemmel a bűnsegédi magatartására, megromlott egészségi állapotára, valamint a bűncselekmények óta eltelt rendkívüli időmúlásra - a Fővárosi Ítélőtábla a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát az 1978. évi IV. t. 97. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre tekintettel a 87. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával szabta ki.
- [109] A többszörös visszaeső, bűnöző életmódra berendezkedett Vádlott 2 II. r. vádlott esetében azonban a kiszabott 2 évi szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése nem áll arányban a cselekmények tárgyi súlyával és a büntetéskiszabási körülményekkel, nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat sem. A többszörös visszaeső, jelenleg is szabadságvesztés büntetését töltő vádlott esetében nem mutatható ki olyan körülmény, miszerint alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért a másodfokú bíróság a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Vádlott 2 II. r. vádlott méltatlanná vált arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. tv. 53. §-a alapján az 55. § (1) bekezdésében írt keretek között eltiltotta a közügyektől. A végrehajtásában fel nem függesztett szabadságvesztésre tekintettel mellőzte II. r. vádlott vonatkozásában a pártfogó felügyeletre vonatkozó rendelkezést, miután az 1978. évi IV. tv. 82. § (1) bekezdésben írt feltételek nem állnak fenn.
- [110] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetlen előéletű Vádlott 7 VII. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság gondosan mérlegelve választotta meg az 1978. évi IV. tv. 37. §-ában írt büntetési céloknak, valamint az 1978. évi IV. tv. 83. §-a szerinti büntetéskiszabási elveknek egyaránt megfelelő büntetést, annak mértékét, így az ügyész súlyosabb büntetés érdekében bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre.
- [111] Vádlott 1 I. r., Vádlott 2 II. r. és Vádlott 3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. tv. 45. § (1) bekezdésének megfelelően a végrehajtási fokozat szerint nevezte meg. Az 1978. évi IV. tv. 42. § (2) bekezdés b/2 pontja értelmében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata Vádlott 1 I. r. vádlott esetében a rablás és a lőfegyverrel, lőszerral visszaélés bűncselekmény súlyosabb minősülésére, Vádlott 2 II. r. vádlottnál a 42.§ (3) bekezdése alapján a szabadságvesztés tartamára és többszörös visszaesői minőségére tekintettel egyaránt fegyház. A szabadságvesztést az ítélőtábla Vádlott 3 III. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamának súlyosítására és a többszörös visszaesői minőségére figyelemmel az 1978. évi IV. tv. 42. § (3) bekezdése alapján szintén fegyházban rendelte végrehajtani.
- [112] A másodfokú bíróság Vádlott 2 II. r. vádlottat 1978. évi IV. tv. 47. § (4) bekezdés a) pontja alapján kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, miután olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélték szabadságvesztésre, amelyet korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után, a

végrehajtás befejezése előtt követett el (3. pontban meghatározott cselekmény, figyelemmel a 11. és 12. pontban megjelölt összbüntetési ítéletekre).

- [113] Vádltott 1 I. r. és Vádltott 3 III. r. vádlottak vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának feltüntetését a rendelkező részből mellőzte a másodfokú bíróság, tekintettel arra, hogy az az elkövetéskori Btk. alkalmazása mellett nem bírói rendelkezésen, hanem törvényi rendelkezésen alapul. Ennek megfelelően az 1978. évi IV. tv. 47. § (2) bekezdés I. fordulata alapján Vádltott 1 I. r. és Vádltott 3 III. r. vádlott a fegyházban végrehajtandó büntetésének legalább négyötöd része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [114] Vádltott 1 I. r. vádlott előzetes letartóztatását az eljárás során a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2.B.80.040/2007/69. számú végzésével - mely a Fővárosi Törvényszék 23.Bkf.9702/2009/2. sz. végzésével 2009. november 17. napján emelkedett jogerőre - elrendelte, mely alapján az I. r. vádlott 2009. október 13. napjától 2009. december 18. napjáig előzetes letartóztatásban volt. A másodfokú bíróság az I. r. vádlott fogvatartási adataival az elsőfokú ítéletet kiegészítette, és az 1978. évi IV. tv. 99. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a börtönbüntetésbe történő beszámításáról is.
- [115] Az I., II., és III. r. vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetés vonatkozásában az elsőfokú ítélet 91. oldal utolsó bekezdéséből mellőzi a II. r. vádlott feltüntetését, a közügyektől eltiltás tartamára vonatkozó hivatkozást pedig az 1978. évi IV. tv. 55. §-ára helyesbíti.
- [116] Az iratok alapján megállapítható, hogy a bírósági eljárásban - még a pesti Központi Kerületi Bíróság előtt - Budapest VII. Kerületi Önkormányzat, az OTP Bank, valamint személy1 is előterjesztett polgári jogi igényt, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett - ezt az ítéletábra a következők szerint pótolta.
- [117] Személy1 két fegyvert az eljárás során visszakapott, azonban ennek figyelembevétele mellett pontosan nem határozta meg az érvényesíteni kívánt polgári jogi igényt, valamint a Be. 556. § (2) bekezdésében írt feltételeket, ezért a bíróság a Be. 560. § (1) bekezdés n) pontja alapján a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Az OTP Bank sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában a vádlottakat a bíróság felmentette, így a másodfokú bíróság a Be. 560. § (1) bekezdés b) pontja alapján utasította a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra.
- [118] A Budapest VII. Kerületi Önkormányzat által előterjesztett polgári jogi igényt a másodfokú bíróság érdemben elbírált, a tényállásban megállapított mértékig annak helyt adott. A kártérítés összege alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdés alapján - figyelemmel a tv. 58. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában, valamint (8) bekezdésében foglaltakra is - határozta meg Vádltott 1 I. r. vádlott által fizetendő illeték összegét. magánfél 2 magánfélnek megítélt kártérítést Vádltott 1 I. r. vádlott köteles megfizetni, ennek megfelelően a másodfokú bíróság pontosította az állam javára fizetendő illeték összegét az I. r. vádlott, valamint az I. r. és a III. r. vádlott egyetemleges kötelezése vonatkozásában is.
- [119] Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt dolgok vonatkozásában csak a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Letéti Csoportnál kezelt ékszerek vonatkozásában rendelkezett a Be. 321. § (1)

bekezdése alapján, az ékszerek kiadásáról szóló rendelkezésben azonban elvétette a merev karkötők számát, azt pontosította a másodfokú bíróság. Az eljárás során a rendőrkapitányságok által lefoglalt, az egyes bűnjeljegyzéseken bevételezett dolgokról azonban elmulasztott rendelkezni.

- [120] Így nem rendelkezett a Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitányságán T-688/2006. szám alatt bevételezett ékszerartókról, amelyeket Személy2 a tárgyaláson az ékszerekkel együtt a sajátjaként ismert fel, ezért másodfokú bíróság a Be. 321. § (1) bekezdése alapján azokat a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte. Ugyancsak a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte a Be. 321. § (1) bekezdése alapján a Cég2részére sz ugyanezen nyilvántartási számon bevételezett azon bűnjeleket, amelyeknek tulajdonosa a Kft volt. A Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdasági Szervek Műszaki Osztályánál Bj.65/2005. számon nyilvántartott vadászpuska lefoglalását, amely tulajdonságait tekintve megegyezik a személy1-től eltulajdonított, az eljárás során ki nem adott harmadik fegyverrel, azonban a gyári számát olvashatatlaná tették - a Be. 320. § (1) bekezdése alapján megszüntette és - figyelemmel a 2/2016. (I.7.) ORFK utasítás 2. pontjában foglaltakra is - a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának rendelte megküldeni.
- [121] A Budapesti Rendőr-főkapitányság VIII. kerületi Rendőrkapitányság T-360/2005. számon nyilvántartott bűnjelek vonatkozásában - 4., 9., 10., 11., 18. tételszám - a Be. 320. (1) bekezdés a) pontja szerint a Be. 320. § (1) bekezdés a) pont alapján rendelkezett az elkobzás alá nem eső dolgok lefoglalásának megszüntetéséről, és a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 88. § (4) bekezdése alapján a kiállító hatóság részére történő megküldése felől.
- [122] Ugyanezen tételszáma alatt nyilvántartott, Vádltott 2 II. r. vádlottól lefoglalt dolgokat a Be. 320. (1) bekezdés a) pontja szerint a lefoglalás megszüntetése mellett a Be. 321. § (1) bekezdésére figyelemmel a II. r. vádlottnak rendelte kiadni.
- [123] A rendelkező részben felsorolt további bűnjel vonatkozásában a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján a lefoglalás megszüntetése mellett rendelkezett (2) bekezdés alapján azok megsemmisítése iránt, miután azok értéktelenek.
- [124] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül - az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően bekövetkezett változásokra tekintettel - Vádltott 3 III. r., Vádltott 8VIII. r. vádlott tényleges tartózkodási helyére vonatkozó adatot, illetve Vádltott 9 IX. r. vádlott személyi igazolványának számát, tényleges tartózkodási helyét pontosította.
- [125] Az elsőfokú bíróság az ítélet bevezető részében hiányosan tüntette fel a határnapokat, illetve az évszámot is, ezt az ítélet tábla pontosította.
- [126] Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 600. § (1) bekezdés szerint tárgyaláson eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét Vádltott 1 I. r., Vádltott 2 II. r. és Vádltott

3 III. r. vádlottakkal szemben megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a vádlottakkal szemben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[127] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

[128] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613. §-a alapján rendelkezett, figyelembe véve azt is, hogy Vádott 7 VII. r. vádlott részére az elsőfokú bíróság személyes költségmentességet engedélyezett. A bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezés indokolását azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy Vádott 7 VII. r. vádlott vonatkozásában a vádlott részére engedélyezett költségkedvezményre tekintettel a VII. r. vádlottat a Be. 76. § (1) bekezdése alapján nem kötelezte a kirendelt védői díj megfizetésére.

Budapest, 2020. január 30.

Dr. Szalai Géza
tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya
előadó bíró

Dr. Bíró Emese
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. év július hó 3. napján kelt 16.B.662/2011/392. számú ítélete Vádott 1 I. r., Vádott 2 II. r., Vádott 3 III. r., Vádott 7 VII. r., Vádott 8VIII. r., Vádott 9 IX. r. és Vádott 10 X. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.275/2019/27. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2020. január 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. január 30.

. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző